

Erdélyt illető

ORSZÁGOS KORMÁNYLAP.

1859-dik év.

I. R é s z.

VI. darab.

Kiadott és szétküldött július 7-kán 1859.

49. szám.

Hirdetménye

a pénzügyi ministeriumnak 1859 február 14-ről, kiható Tirolra,

a klauseni bányabiztosság megszűntetése iránt.

A birodalmi törvénylap VIII. dar. 35. sz. kiadatott február 23-kán 1859.

50. szám.

Rendelete

a vallás- és oktatásügyi ministeriumnak 1859 február 21-ről,

kiható a birodalom egész területére,

a tanításpénznek a cs. k. jogakademiákoni fizetése iránt.

A birodalmi törvénylap IX. dar. 36. sz. kiadatott márczius 16-kán 1859.

Azon többféle visszússágok elhárítása végett, mellyek a tanításpénznek a cs. k. jogakademiákon eddigelő csak minden félév végén történt fizetéséből keletkeztek, az 1850 október 4-kén kelt itteni rendelethez (birod. törv. lap 380 és 381. sz.) pótlólag rendelkeztek: hogy az említett rendelet 39. illetőleg 35. §. szerint a cs. k. jogakademiákoni tanulók által fizetendő tanításpénz, az 1859-60 tanévtől kezdve, minden említett tanintézetek nyilvános hallgatói által, akár rendes, akár pedig rendkívüli hallgatók legyenek azok, mindenik félévre, annak első havában előre fizetessék.

Olly tanulóknak, kik ezen határidő alatt a fizetés teljesítése vagy az attól mentesség I. 1859.

Landes-Regierungsblatt

Siebenbürgen.

Jahr 1859.

I. A b t h e i l u n g.

VI. St ü c k.

Abgegeben und versendet am 7. Juli 1859.

No. 49.

Kundmachung

des Finanzministeriums vom 14. Februar 1859,

gültig für Tirol,

über die Aufhebung des Bergcommissariates in Klausen.

Im Reichs-Gesetz-Blatte VIII. Stück, Nr. 35, ausgegeben am 23. Februar 1859.

Nr. 50.

B e r o r d n u n g

des Ministeriums für Cultus und Unterricht vom 21. Februar 1859,

wirksam für den ganzen Umfang der Monarchie,

die Abstattung des Unterrichtsgeldes an den k. k. Rechtsakademien betreffend.

Im Reichs-Gesetz-Blatte IX. Stück, No. 36, ausgegeben am 16. März 1859.

Zur Befestigung mehrerer Unzufriedenheiten, welche sich bei der bisher erst am Schlusse eines jeden Semesters stattfindenden Abstattung des Unterrichtsgeldes an den k. k. Rechtsakademien ergeben haben, wird im Nachhange zu der hierortigen Verordnung vom 4. October 1850, Nr. 380 und 381 des Reichs-Gesetz-Blattes, angeordnet: daß das in den §§. 39 und resp. 35 der erwähnten Verordnung von den Studierenden der k. k. Rechtsakademien zu bezahlende Unterrichtsgeld von den öffentlichen Hören aller gedachten Lehranstalten, sie mögen ordentliche oder außerordentliche Hörer seyn, vom Studienjahre 1859/60 an, im Laufe des ersten Monats eines jeden Semesters für denselben in Vorhinein zu entrichten ist.

Schülern, welche während dieser Frist über die Leistung dieser Zahlung oder über die Be-

Бюлетинъ гьвернальї провинциале

А Р Д Е А Я.

Август 1859.

І С Е П Ч І Я Н Е.

VI. тьмьнкія.

Есрадатъ мѣ тьмьнкія дн 7. Ізліе 1859.

Nr. 49.

Пъвлікьчїзнеа

ministeriului de Finanțe din 14. Februarie 1859,

gültig für Tirol,

despre cetererea comisariatului montan în Klausen.

În бюлетинъ имперіале тьмьнкіял VIII, Nr. 35, есрадатъ дн 23. Февраріе 1859.

Nr. 50.

Ordinьчїзнеа

ministeriului de cult și învățământ din 21. Februarie 1859,

wirksam für die ganze Monarchie,

despre răspunderea banizorului la c. p. academiile de drepturi.

În бюлетинъ имперіале тьмьнкіял IX, Nr. 36, есрадатъ дн 16. Мартіе 1859.

Cu privire la delimitarea mai multor necuvinde ce s'au petrecut până acum din aceea că banii colegiilor ce răspund la c. p. academiile de drepturi la capitală fizicilor semestru, ce ordinь dreptь additamentь la ordinьчїзнеа ноемьр дн 4. Октомьре 1850 (взл. имп. Nr. 380 și 381), кьмькь баніи колегіал, карі, по темьнкіял §§. 39 și resp. 35, дн индиката ordinьчїзне, сьнт а се респьнде де кьмьр стьдінгїи пьвлічї дела ч. р. academie de drepturi, la aceea academie, ачелєкьндь дн англь сколастикь 1859—60, се ворь респьнде дн пьнтє дн чєа днтєлє лєнє а Фїзкьрї сємєсєтєр де кьмьр тогї стьдінгїи Фїзь ordinari Фїзь есраordinari.

Сколаріорь карі дн декьрсєлє ачєстї тормінь нє се ворь нєтє лєуїтїма кьмькь аь

iránt magukat igazolni nem képesek, a fölölvasások további látogatása meg nem engedendő.

A cs. k. jogakademiák magán-tanulói mielőtt félévi vagy évi vizsgálatra bocsáttatnának, kötelesek magukat a tanításpénznek az illető félévre, vagy a tanév mindkét felére lett lefizetése iránt igazolni.

Gróf Thun s. k.

51. szám.

Körrendelete

a hadsereg főparancsnokságának 1859 február 23-ról, a főtisztek havi fizetéseire, a kapitánytól lefelé, magán-adósságok miatt intézendő birói tilalom s végrehajtás megengedhetősége iránt.

A birodalmi törvénylap IX. dar. 37. sz. kiadatoit márczius 16-kán 1859.

Az 1858 december 28-kán kelt itteni körrendeletre (bir. törv. lap, 1859 évfolyam 2. sz.) vonatkozólag, előfordult kérdések folytán ezennel közhírré tétetik, hogy az illeték-szabályzat 55. §-ban foglalt azon határozat, melly szorint a kincstári és magán-adósságok behajtása végelt a havi fizetés az ott kijelent hanyadrészekben tilalom és végrehajtás alá vételhetik, a főtiszteknek, a kapitánytól lefelé, a parancsnoktól nyert engedelem előmutatása nélkül csinált minden magán-adósságaira is alkalmazandó, a nélkül, hogy ez által az említett osztályokbeli tisztek adósságcsinálási iránt fűnálló szabályok büntető jogi tekintetben változást szenvednének.

Ő császári Fenségének Vilmos főherczegnek szabadságoni távolléto miatt:
Leopold főherczeg s. k.

52. szám.

Rendelete

a bel- és igazságügyi ministeriumoknak 1859 február 24-ről,

kiható Erdélyországba,

melly által az erdélyi nagyfejedelemségben a földbirtok tagosítását

freierung von derselben sich auszuweisen nicht vermögen, ist der fernere Besuch der Vorlesungen nicht zu gestatten.

Privatstudirende der k. k. Rechtsakademien haben sich, bevor sie zu einer Semestral- oder Annualprüfung zugelassen werden, über das für das betreffende Semester, oder beziehungsweise für beide Semester des Studienjahres bezahlte Unterrichtsgeld auszuweisen.

Gräf Thun m. p.

No. 51.

Circular-Verordnung

des Armees-Ober-Commando vom 23. Februar 1859, über die Zulässigkeit des gerichtlichen Verbotes und der Execution wegen Privatschulden auf die Gage der Oberofficiere vom Hauptmanne oder Rittmeister abwärts.

Im Reichs-Gesetz-Blatte IX. Band, Nr. 37, ausgegeben am 16. März 1859.

Mit Bezug auf die hierortige Circular-Verordnung vom 28. December 1858, (Reichs-Gesetz-Blatt vom Jahre 1859, Nr. 2) wird über vorgekommene Anfragen allgemein bekannt gemacht, daß die in dem §. 55 des Gebühren-Reglements enthaltene Bestimmung, wornach zur Hereinbringung von Aerial- und Privatschulden die Gage innerhalb der daselbst begränzten Quoten mit Verbot oder Execution belegt werden dürfe, auch auf alle ohne Beibringung der Bewilligung des Commandanten contrahirten Privatschulden der Oberofficiere vom Hauptmanne oder Rittmeister abwärts anzuwenden sei, ohne daß jedoch hierdurch an den über das Schuldenmachen der Officiere der bezeichneten Kategorien bestehenden Vorschriften in strafrechtlicher Beziehung eine Aenderung bewirkt werde.

In Beurlaubung Seiner kaiserlichen Hoheit des Herrn Erzherzog Wilhelm:
Erzherzog Leopold m. p.

No. 52.

B e r o r d n u n g

der Ministerien des Innern und der Justiz vom 24. Februar 1859,

giltig für Siebenbürgen,

womit die Frist zur Anbringung von Aufsuchen um die Commaffirung der

солбитъ опъ къ сѣнтъ скстији де баніи коллеціалі, нъ ле ва фі пермичъ малъ мѣстѣ а малъ мѣрѣ ла преледері.

Căndingii privați dela c. p. akademiz de drepturi cѣntъ овліагаți ка днаинте де адмита-реа ла есaminaлѣ семестрале опъ анзале съ се леитимозе кѣткъ аѣ респонсѣ баніи коллеціалі пентрѣ респонсивлѣ семестрѣ опъ респонсиве пентрѣ амандозе семестрале дін анзлѣ сколастикѣ.

Komiteje Thun m. n.

Nr. 51.

Ordinьчиінеа

черкъларе а сѣпремеї комманде де ѳсѣте дін 23. Фебръаріе 1859, прин капе се пермите ка не саларіеле офіцириорѣ сѣнеріорі дела кѣпитаніи де инфантеріе ші кавалеріе дн жосѣ, съ се нѳтъ нѣне проівіре жѳдецъ-тореаскъ ші есекѳчиіне пентрѣ деторіи private.

Дн вѣзлетінзлѣ имперіале мѣнѣнкнзлѣ IX, Nr. 37, есѣпатѣ дн 16. Мартіе 1859.

Авѣндѣ дн вѣдере ordinьчиінеа нѳстрѣ черкъларе дін 28. Дечембре 1858 (вѣл. имп. дін анзлѣ 1859 Nr. 2), ла днпрѣвѣрїле че с'аѣ фѣкѣтѣ, се респонде тѣлрорѣ кѣткъ, дн-пѣсѣчиінеа, че се кѣрпнде дн §§. 55 дін регѣлѣмѣнтѣлѣ де коннетінге, не темѣлзлѣ кѣ-реїа снре а скѳте деторіеле ераріалі опъ private се нѳте нѣне проівіре опъ есекѳчиіне не саларіе днпре марпінїре кѣтїмелорѣ детор-minate дн ачѣстѣ регѣлѣмѣнтѣ, ѳ а се апплїка ші ла тѳте деторіеле private, не варї ле ворѣ фі фѣкѣтѣ офіциріи дела кѣпитаніи де инфан-теріе ші кавалеріе дн жосѣ, фѣрѣ де днвоїрѣа командантелѣ. Прин ачѣаста днсо нъ се фѣче нїче ѳ скїтѣаре дн прѣскрїптеїе неналі че есїетѣ пентрѣ офіциріи че се цїнѣ де ачѣстѣ катеріи ші фѣкѣтѣ деторіи.

Дн асѣнца днлѣг. Саѣ днн. а домнаїт Архідѣче Wilhelm m. n.
Архідѣчеле Leopold m. n.

Nr. 52.

Ordinьчиінеа

miniітеріелорѣ де інтепне ші де жѣ-етїгїз дін 24. Фебръаріе 1859,

пентрѣ Апдеарт,

прин капе се прѣлѳдѣсѣче цїлзъ ла канѣтѣлѣ днї Іоніе 1862 термінзлѣ

s a határ urbéri szabályozását tárgyazó kérvények benyújtására szabott határidő 1862 évi június végeig hosszabbíttatik meg.

A birodalmi törvénylap IX. dar. 38. sz. kiadatott márczius 16-kán 1859.

A bel- és igazságügyi ministeriumok, az 1854 június 21-kén kelt császári nyiltparancs (bir. törv. lap 151. sz.) 58. §-bani fölhatalmazás folytán, az Erdélyi urbéri utasítás 156. §-ban a földbirtok tagosítása s a határ urbéri szabályozása tárgyábani kérvények benyújtására 1859 június végeig szabott határidőt az Erdélyi nagyfejedelemségben 1862 június végeig hosszabbítják meg.

Báró **Bach** s. k.
Gróf **Nádasdy** s. k.

53. szám.

Rendelete

a pénzügyi ministeriumnak 1859 márczius 2-ról,

kiható Erdélyországra,

melly által a kapniki és abrudbányai bányabiztosságok megszüntetnek, s az udvarhelyi bányabiztosság hatásköre kiterjesztetik.

A birodalmi törvénylap IX. dar. 39. sz. kiadatott márczius 16-kán 1859.

Az 1858 szeptember 13-kán kelt császári rendelettel (bir. törv. lap 157. sz.) megállapított bányahatósági szervezet foganatosítása végett következők rendeltetnek:

1. §.

A kapniki és abrudbányai bányabiztosságok megszüntetnek, s az Erdélyi nagyfejedelemségben a zalathnai bányakapitányság alatt csak az udvarhelyi bányabiztosság marad fön a beszterezzei, udvarhelyi és brassói kerületekre nézve.

2. §.

A kapniki és abrudbányai bányabiztosságok hatályossága 1859 május 1-jén megszűnik, melly naptól fogva a zalathnai bányakapitányság hatásköre, az udvarhelyi bányabiztossághoz utasított hivatalterületet kivéve, az

Grundstücke oder um die urbanialmäßige Regulirung des Hotters im Großfürstenthume Siebenbürgen bis Ende des Monates Juni 1862 verlängert wird.

Im Reichs-Gesetz-Blatte IX. Stück, Nr. 38, ausgegeben am 16. März 1859.

Die Ministerien des Innern und der Justiz haben sich in Folge der im §. 58 des kaiserlichen Patentes vom 21. Juni 1854 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 151) erteilten Ermächtigung bestimmt gefunden, die in dem §. 156 der Urbanial-Instruction für Siebenbürgen auf das Ende des Monates Juni 1859 festgesetzte Frist zur Anbringung von Ansuchen um die Commassirung der Grundstücke oder um die urbanialmäßige Regulirung des Hotters im Großfürstenthume Siebenbürgen bis Ende des Monates Juni 1862 zu verlängern.

Freiherr von **Bach** m. p.
Graf **Nádasdy** m. p.

No. 53.

Verordnung

des Finanzministeriums vom 2. März 1859,

giltig für Siebenbürgen,

womit die Bergcommissariate in Kapnik und Abrudbanya aufgehoben, und der Wirkungsbreis des Bergcommissariates in Udvarhely erweitert wird.

Im Reichs-Gesetz-Blatte, IX. Stück, No. 39, ausgegeben am 16. März 1859.

Behufs der Durchführung der mit der kaiserlichen Verordnung vom 13. September 1858 (Nr. 157 des Reichs-Gesetz-Blattes) festgestellten Organisation der Bergbehörden wird Nachstehendes verordnet:

§. 1.

Die Bergcommissariate in Kapnik und Abrudbanya werden aufgehoben, und bleibt im Großfürstenthume Siebenbürgen unter der Berghauptmannschaft Zalathna nur das Bergcommissariat Udvarhely für die Kreise Bistritz, Udvarhely und Kronstadt fortbestehend.

§. 2.

Die Bergcommissariate in Kapnik und Abrudbanya werden ihre Wirksamkeit mit dem 1. Mai 1859 einstellen; von welchem Tage an sich der unmittelbare Wirkungsbreis der Berghauptmannschaft in Zalathna, mit Ausnahme des dem Berg-

mentre preesantarea netivoniorb decupe kommasarea Fundoriorb or perdlarea zvariala a otarabli an marele principatb Ardealab.

An bslatinalb imperiala mbnankialb IX, Nr. 38, ectpadatb an 16. Martie 1859.

Ministerele de interne si de justitie, pe temelialb amsteripei dato prin §. 58 alb patentei amperstecei din 21. Iunie 1854 (bbl. imp. Nr. 151) ab aflatb kb kate a ordina, ka cb ce prealnceasb plnb la kapetialb lb Iunie 1862, terminialb nentrb predarea netivoniorb decupe kommasarea Fundoriorb or perdlarea zvariala a otarabli an marele principatb Ardealab, kate era ctstopitb prin §. 156, din instruciunea zvariala nentrb Ardealb plnb la kapetialb lb Iunie 1859.

Baronialb de **Bach** m. p.
Komitele **Nádasdy** m. p.

Nr. 53.

Ordinziunea

minicetialb de Finance din 2. Martie 1859,

nentrb Ardealb,

prin kate ce decfingeaab kommicariatele minerapi din Kapnik si Abrudb mi ce ectinde cfera de antivitate a kommicariatb minerape din Odorxeis.

An bslatinalb imperiala mbnankialb IX, Nr. 39, ectpadatb an 16. Martie 1859.

Cupe a ecerata opranicziunea deperstopiei minerapi ctstopitb prin ordinziunea ampersteascei din 13. Septembrie 1858 (bbl. imp. Nr. 157) ce ordinb zrtaborele:

§. 1.

Kommicariatele minerapi din Kapnik si Abrudb ce decfingeaab, mi an Ardealb cb kpnitanatb minerape din Zalathna, rmbne nmaib kommicariatb minerape din Odorxeis nentrb prefentsrele: Bistrita, Odorxeis si Brasovb.

§. 2.

Kommicariatele minerapi din Kapnik si Abrudb vorb pnceta kb 1. Mai 1859, din kate zi, nomezinta cferb de antivitate a kpnitanatb minerape din Zalathna, ce va ectinde necle totb Ardealab, afarp nmaib de tepi-

egész Erdélyi nagyfejedelemségre ki fog terjedni.

S. S.

Az udvarhelyi bányabiztosság azon kiterjesztett hatáskört kapja, mely az 1857 június 5-kén kelt pénzügyministeri rendelettel (bir. törv. lap 109. sz. III. pont) a zágrábi bányabiztosságra ruházott.

Báró Bruck s. k.

54. szám.

Rendelete

a pénzügyi ministeriumnak s a hadsereg főparancsnokságának 1859 márczius 5-ről,

kiható a katonai határőrségre,

az 1850 augusztus 2-kán kelt törvénynek (bir. törv. lap 329. sz.) a katonai határőrségbeni házközösségekre alkalmazása iránt.

A birodalmi törvénylap IX. dar. 40. sz. kiadatott márczius 16-kán 1859.

55. szám.

Kibocsátvány

a pénzügyi ministeriumnak 1859 márczius 8-ról, a cillii II. osztályu fővámbivatal elnevezése iránt.

A birodalmi törvénylap IX. dar. 41. sz. kiadatott márczius 16-kán 1859.

A vámbivatalok nevezetének az 1858 május 14-kén kelt pénzügyministeri kibocsátványban (birod. törv. lap 78. sz.) kimondott megváltoztatására vonatkozólag elhatározlatik, miszerint a cillii II. osztályu fővámbivatal ezen nevezetét s hivatalos állását megtartandja.

Báró Bruck s. k.

56. szám.

Kibocsátvány

a pénzügyi ministeriumnak 1859 márczius 15-ről, a horvát-tótországi

commissariate in Udvarhely zugewiesenen Amtsbereiches, über das ganze Großfürstenthum Stebenbürgen erstrecken wird.

S. S.

Das Bergcommissariat in Udvarhely erhält jenen erweiterten Wirkungsbereich, welcher dem Bergcommissariate in Agram mit Verordnung des Finanzministeriums vom 5. Juni 1857 (Nr. 109 des Reichs-Gesetz-Blattes, Absatz III.) eingeräumt worden ist.

Freiherr von Bruck m. p.

No. 54.

Verordnung

des Finanzministeriums und des Armees-Ober-Commando vom 5. März 1859,

giltig für die Militärgränze,

über die Anwendung des Gesetzes vom 2. August 1850 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 329) auf die Hauscommunitäten in der Militärgränze.

Im Reichs-Gesetz-Blatte, IX. Stück, No. 40, ausgegeben am 16. März 1859.

No. 55.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 8. März 1859, über die Benennung des Hauptzollamtes II. Classe in Cilli.

Im Reichs-Gesetz-Blatte, IX. Stück, No. 41, ausgegeben am 16. März 1859.

Mit Beziehung auf die in dem Erlasse des Finanzministeriums vom 14. Mai 1858 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 78), ausgesprochene Aenderung in der Benennung wird bestimmt, daß das Hauptzollamt II. Classe in Cilli diese seine Benennung und amtliche Stellung beizubehalten habe.

Freiherr von Bruck m. p.

Nr. 56.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 15. März 1859, über die Errichtung

topiás officiale, ce e acemnată comuncariatsăi minerepe din Odopceis.

S. S.

Komuncariatsăi minerepe din Odopceis capătъ ачеса сферъ de antisitate capo e acemnată mi komuncariatsăi minerepe din Zagrasia prin ordinъчїнеа minicetъisăi de Finançe din 5. Iunie 1857 (вдл. имп. Nr. 109 алл. III.

Баронъs de Брук м. п.

Nr. 54.

Ordinъчїнеа

minicetъisăi de Finançe mi a cъpremei kommande de ôcte din 5. Martie 1859.

понтъ konfinisăi mișitare,

decupe anșikarea ледел din 2. Август 1850 (вдл. имп. Nr. 329) la kommunisăile de касъ ևи konfinisăi mișitare.

ևи вълетинăs имперiale мѣншкїлăs IX, Nr. 40, ectpadată ևи 16. Martie 1859.

Nr. 55.

Декретъs

minicetъisăi de Finançe din 8. Martie 1859, decupe nămirca oфицїsăi prinçipale de namъ de класа а II. din Cilli.

ևи вълетинăs имперiale мѣншкїлăs IX, Nr. 41, ectpadată ևи 16. Martie 1859.

Авандă ևи vedepo скїмъареа че с'а фъкїs ևи nămirca prin decretъs minicetъisăi de Finançe din 14. Mai 1858 (вдл. имп. Nr. 78) се фаче конпоскїs, кѣмкѣ oфицїsăi prinçipale de namъ de класа а II, din Cilli мѣ ва пѣстра ачеса nămirca mi пѣсчїsне oфицїsăi mi de акъm ևиainte.

Баронъs de Брук м. п.

Nr. 56.

Декретъs

minicetъisăi de Finançe din 15. Martie 1859, prin care се ևишлă

országos pénzügyigazgatóság területén Serb helységben föllállított mellékvámhivatal iránt.

A birodalmi törvénylap X. dar. 42. sz. kiadatott márczius 19-kén 1859.

A horvát-tótországi országos pénzügyigazgatóság területén a (bir. törv. lap 1856 évfolyam 162 sz. folytán) megszüntetett peceneei II. osztályu mellékvámhivatal helyett, Serb helységben II. osztályu mellékvámhivatal állított föl.

Ezen mellékvámhivatal 1859 april 1-jén lépend hatályba.

Báró Bruck s. k.

57. szám.

Hirdetménye

a kül-, pénzügyi és kereskedelmi minsteriumoknak 1859 márczius 18-ról,

kható minden koronaországokra,

a Modenával 1857 október 15-kén kötött vámelegesülési szerződvény megszüntetése iránt.

A birodalmi törvénylap X. dar. 45. sz. kiadatott márczius 19-kén 1859.

Az ausztriai császári és modenai hercegi kormány megegyezése folytán, a két kormány között 1857 október 15-kén kötött vámelegesülési szerződvény (birod. törv. lap 222. sz.) fölmondott, s 1859 april 15-kén hatályon kívül lép.

Ezen szerződvény helyébe, a viszonyok által kívánt változtatásokkal, az Ausztria és Szardínia között 1851 október 18-kán és november 22-kén kelt szerződvények (bir. törv. lap 1852 évfolyam 69 és 70. sz.) határozatai lépendnek, a mellyekhez csallakozás ezen szerződvények XXI. és XXIV. cikkerei szerint a modenai hercegi kormánynak fön van tartva. E tárgyban további hirdetmény fog közzé tétetni.

Gróf Buol-Schauenstein s. k.

Báró Bruck s. k.

Toggenburg lovag s. k.

eines Nebenzolamtes zu Serb im Gebiete der kroatisch-slavonischen Finanz-Landesdirection.

Im Reichs-Gesetz-Blatte X. Stück Nr. 42, ausgegeben am 19. März 1859.

An die Stelle des (laut Reichs-Gesetz-Blatt vom Jahre 1856, Nr. 162) aufgehobenen Nebenzolamtes II. Classe Pecene im Gebiete der kroatisch-slavonischen Finanz-Landesdirection wurde im Orte Serb ein Nebenzolamt II. Classe errichtet.

Dasselbe wird am 1. April 1859 in Wirksamkeit treten.

Freiherr von Bruck m. p.

No. 57.

Kundmachung

der Ministerien des Aeußern, der Finanzen und des Handels vom 18. März 1859,

giltig für alle Kronländer,

betreffend die Aufhebung des Zoll-einigungs-Vertrages mit Modena vom 15. October 1857.

Im Reichs-Gesetz-Blatte X. Stück, No. 45, ausgegeben am 19. März 1859.

In Folge Einverständnisses zwischen der kaiserlich-österreichischen und der herzoglich-modenesischen Regierung wurde der zwischen beiden Regierungen bestehende Zoll-einigungs-Vertrag vom 15. October 1857 (Nr. 222 des Reichs-Gesetz-Blattes) gekündet, und tritt mit 15. April 1859 außer Wirksamkeit.

An seine Stelle werden mit den durch die Verhältnisse geborenen Abänderungen die Bestimmungen der Verträge zwischen Oesterreich und Sardinien vom 18. October und 22. November 1851 (Nr. 69 und 70 des Reichs-Gesetz-Blattes vom Jahre 1852) treten, zu denen der herzoglich-modenesischen Regierung der Beitritt, gemäß der Artikel XXI und XXIV dieser Verträge, vorbehalten ist. Hierüber wird eine weitere Kundmachung erfolgen.

Graf Buol-Schauenstein m. p.

Freiherr von Bruck m. p.

Ritter von Toggenburg m. p.

гъзъ на Сербъ, динотълъ дйренторатълъ Финанциаре кроато-скиавоникъ, знд офичис акчесорис де ватъ.

Ап вълетинълъ имперяле тълънкъкъ X, Nr. 42, ectpadatъ на 19. Martie 1859.

Ап локълъ офичислси акчесорис де ватъ де класа а дѳза дик Печенче на териториалъ дйренторатълъ финанциаре кроато-скиавоникъ, карсе деесфингаче (прин Nr. 162 въл. имп. дин а. 1856) с'а нафингачъ на Сербъ знд офичис акчесоре де ватъ де класа а II.

Ачеста ва натра на антибитате дин 1. Априлие 1859.

Баронъ де Брук м. п.

Nr. 57.

Ивъликъчиснеа

ministerielorъ de ecterne, de Finançe mi de kommerçis din 18. Martie 1859.

uentps tote cereale имперялси,

прин каре се деесфингачъ трънтатълъ де резниснеа въмаре къ Modena din 15. Octombре 1857.

Ап вълетинълъ имперяле тълънкъкъкъ X, Nr. 45, ectpadatъ на 19. Martie 1859.

По темелъ кодинвоиреи напре гъверникъкъ имперятълси Австриел ми напре гъверникъкъ дъчелси де Modena, с'а децисъ трънтатълъ де резниснеа въмаре дин 15. Octombре 1857, че ецисъ напре амжндѳсе гъверниеле (въл. имп. Nr. 222 дин 1857) ми ачестъ трънтатъ на ва маі ане валѳре дин 15. Априлие 1859 днколо.

Ап локълъ лси воръ натра, къ скимъриле, че се воръ дикта де импреиаръри, дйнесечисниле трънтателоръ дин 18. Octombре ми 22. Noembре 1851 (въл. имп. Nr. 69 ми 70) накеиате напре Австриа ми Sardinia. На каре е ресерватъ ми гъверникъкъ дъчелси де Modena а се алытра на конформитате къ артикълъ XXI ми XXIV, ал ачесторъ трънтате. Деэпре ачѳакта ва зрма маі тзрзис алъ пвълкъчиснеа.

Kom. Буол-Шавенштайн м. п.

Баронъ де Брук м. п.

Кавалеръкъ де Тоггенбург м. п.

Császári rendelet

1859 márczius 12-ről,

kiható a birodalom egész területére,

a birói hivatalnokok hibájaérti felelősség s a bíróság elleni panaszok körül követendő eljárás tárgyában.

A birodalmi törvénylap XI. dar. 46. sz. kiadatott márczius 24-kén 1859.

Olly czélből, hogy a birói hatóságok és birói személyek hivatalos működéseiről felelősség a felek irányában, s az ezen felelősség alapján támasztott igények érvényesítésének módja szabályoztassék, ministereim s birodalmi tanácsom meghallgatása után, következőket rendelem:

1. §.

Ha valamely birói személy az igazság kiszolgáltatásánál önhibájából hivatalos kötelességének megszegése vagy elhanyagolása által (átal. polg. törv. könyv. 1294 §) valamely félnek kárt okoz, ez utóbbinak, a mennyiben ez más módon kártérítést nem nyerhet, teljes kártalanítással tartozik, s erre bíróság elleni panasz útján szoritandó.

2. §.

Ezen kötelezettség minden polgári s katonai birói hatóságokra és hivatalokra kiterjed, gyakorolják hár azok a polgári jogügyekben vagy a büntető törvényhatóságot egész kiterjedésében, avvagy csak egy részét kezeljék az oda tartozó ügyeknek. Ezen kötelezettség kiterjed továbbá mindazon személyekre is, kik az említett hatóságok és hivataloknál szolgálatban vannak, vagy birói hivatalos működésük teljesítésére rendelvek, a mennyiben hivatalos kötelességeik teljesítése tekintetében hibáztak.

A jelzálog-örzöket illetőleg a lombard-velencei királyságban s Dalmátországban a fönálló törvények hatályban maradnak.

3. §.

Egyedül abból, hogy valamely birói intézkedés vagy határozat a felsőbb hatóság által megváltoztatott vagy megszüntetett, az alsó bíróság kártérítési kötelezettsége még nem következik. Ezen bíróság a peres jogügyekben vagy a felek egyéb ügyeiben hozott olly határozatokért sem felelős, mellyekben a károsultak a szenvedett kárt jogorvoslatok és panaszok által önmaguk elháríthatták vagy annak helyrehozatalát eszközölhették volna.

Kaiserliche Verordnung

vom 12. März 1859,

gültig für den ganzen Umfang des Reiches,

betreffend die Haftung für das Verschulden der Gerichtsbeamten und die Behandlung der Syndikatsbeschwerden.

Im Reichs-Gesetz-Blatte, XI. Stück, No. 46, ausgegeben am 24. März 1859.

Um die Haftung für die Amtshandlungen der Gerichtsbehörden und Gerichtspersonen den Parteien gegenüber und die Art der Geltendmachung der auf Grund dieser Haftung gestellten Ansprüche zu regeln, finde Ich, nach Vernehmung Meiner Minister und Anhörung Meines Reichsrathes zu verordnen, wie folgt:

§. 1.

Wenn eine richterliche Person bei der Justizverwaltung schuldbarer Weise durch Verlegung oder Vernachlässigung ihrer Amtspflicht (§. 1294 des allgem. bürgerl. Gesetzbuches) einer Partei Schaden zufügt, so ist sie der letzteren, sofern dieselbe auf andere Weise den Ersatz zu erlangen nicht vermag, zur vollen Schadloshaltung verpflichtet und hiezu im Syndikatswege zu verhalten.

§. 2.

Diese Verbindlichkeit erstreckt sich auf alle Civil- und Militär-Gerichtsbehörden und Aemter, dieselben mögen die Gerichtsbarkeit in bürgerlichen Rechtsangelegenheiten oder die Strafgerichtsbarkeit dem vollen Umfange nach ausüben, oder nur einen Theil der dahin gehörigen Geschäfte besorgen. Sie erstreckt sich auch auf alle Personen, welche bei diesen Behörden und Aemtern im Dienste stehen, oder zur Vornahme gerichtlicher Amtshandlungen bestellt sind, sofern ihnen hinsichtlich der Erfüllung ihrer Amtspflichten ein Verschulden zur Last fällt.

Bezüglich der Hypothekensbewahrer im lombardisch-venetianischen Königreiche und in Dalmatien bleiben die bestehenden Gesetze in Kraft.

§. 3.

Darans allein, daß eine gerichtliche Verfügung oder Entscheidung von der höheren Behörde abgeändert oder aufgehoben wird, folgt noch keine Verbindlichkeit des unteren Gerichtes zum Schadenersatz. Auch ist dasselbe für Entscheidungen in streitigen Rechtsangelegenheiten und anderen Partesachen, in welchen die Beschädigten den erlittenen Nachtheil durch Rechtsmittel und Beschwerden selbst hätten abwenden oder dessen Gutmachung bewirken können, nicht verantwortlich.

Ordinचीнеа

императорскъ дин 12. Мартя 1859,

кѣтѣсѣ тоѣсѣ императорскѣ,

децире респузѣтатае центрѣ колѣна офичиалѣорѣ ждекѣторесчѣ шѣ децире трѣитарѣа пѣжесѣриорѣ сѣндикатѣ.

Дѣн вѣлетѣнѣскѣ императорскѣ XI, Nr. 46, есѣрадѣтѣ дѣн 24. Мартя 1859.

Сѣре а ресѣла респузѣтатае центрѣ лѣкрѣриѣ офичиалѣ але асторѣтѣриорѣ шѣ але персѣнѣорѣ ждекѣторесчѣ фѣдѣ кѣ пѣрѣдѣ шѣ сѣре а ресѣла модѣлѣ ресѣлѣсѣрѣлѣ прѣтинсѣриорѣ фѣкѣте не темѣлѣскѣ ачѣсѣлѣ респузѣтѣдѣ; дѣнѣ че амѣсѣ дѣнтреватѣ не минѣсѣтрѣи мѣлѣ шѣ амѣсѣ асѣкѣлатѣ не консѣлѣлѣскѣ мѣсѣ императорскѣ, а фѣлѣ кѣ кѣле а ордина вѣртѣторѣле:

§. 1.

Декѣтѣва о персѣнѣ ждекѣторесчѣ, лѣ админѣстрѣае дѣрѣнтѣдѣлѣ, арѣ виѣла, ор арѣ погѣдѣе офичиалѣскѣ сѣсѣ (§. 1294 код. чѣв. зѣнѣв.) шѣ ашеѣ прѣн кѣлапѣ сѣа арѣ кѣсѣа пѣрѣдѣлѣ дамѣнѣ; атѣнѣи ѣа, дакѣ нарѣтеѣ нѣ шѣ арѣ пѣтѣ кѣшѣлѣга ресѣонѣфѣкѣчѣне админѣстрѣае, ва фѣ дѣтѣре а прѣсѣта дѣсѣдамѣнаре дѣнѣлѣнѣ шѣ сѣ ва консѣтрѣнѣе лѣ ачѣсѣа не кѣлеѣ дѣ сѣндикатѣ.

§. 2.

Ачѣсѣаѣ ѣвѣлѣчѣнѣе сѣ ва есѣтѣнде лѣ тѣте асторѣтѣриѣ шѣ офичиалѣе ждекѣторесчѣ цивѣлѣ ворѣ милѣтарѣи, есѣрѣчѣтезе ѣле конѣметѣнга дѣн лѣкрѣриѣ дѣ дѣрѣнтѣ чѣвѣлѣе перѣ крѣiminalѣо дѣнѣ тѣтѣ есѣтѣнѣсѣнеѣ ел, сѣсѣ дѣнѣрѣиѣскѣ нѣмаѣлѣ дѣ о нарѣте а лѣкрѣриорѣ, че кадѣ дѣн ачѣсѣ сѣфорѣ. Еѣ сѣ ва есѣтѣнде дѣнѣкѣ шѣ лѣ тѣте ачѣсѣе персѣнѣе, че шерѣескѣ лѣ ачѣсѣе асторѣтѣриѣ шѣ офичиалѣе ор сѣнтѣсѣ нѣсѣ сѣ дѣнтрепѣринѣдѣ лѣкрѣриѣ офичиалѣе ждекѣторесчѣ шѣ анѣтѣе дѣнтрѣ атѣжѣдѣ, дѣнтрѣ кѣтѣ сѣ ворѣ фѣ фѣкѣтѣсѣ кѣлѣпѣсѣе дѣн прѣвѣнѣдѣа дѣнѣлѣнѣрѣлѣ дѣторѣнгѣлѣорѣ дѣрѣ офичиалѣе. Дѣн прѣвѣнѣдѣа сѣвѣнѣсѣтрѣторѣиорѣ дѣ инѣтѣче дѣн рѣмѣнѣскѣ лѣмбарѣдо-вѣнециѣнѣскѣ шѣ дѣн Дѣалѣмѣаѣа, ворѣ рѣмѣнѣскѣ дѣн нѣтѣре лѣсѣлѣе че кѣсѣтѣ.

§. 3.

Сѣнтрѣрѣ нѣмаѣлѣ дѣн ачѣсѣе, кѣ вѣрѣо дѣсѣнѣсѣчѣнѣе ор дѣсѣсѣсѣне ждекѣторесчѣ сѣа сѣкѣмѣватѣсѣ ор немиѣчѣтѣсѣ дѣн нарѣтеѣ асторѣтѣриѣ сѣнѣперорѣдѣнѣте, дѣнѣкѣ нѣ ресѣлатѣ пѣнтрѣ ждекѣторѣиѣ инфѣрѣиѣоре нѣче о ѣвѣлѣчѣнѣе дѣ а прѣсѣта дамѣнѣлѣскѣ. Асѣсѣменѣеѣ нѣ ва фѣ респузѣтѣоре ачѣсѣа нѣче пѣнтрѣ дѣсѣсѣсѣнѣлѣе прѣнѣнѣчѣиѣте дѣн трѣсѣлѣе жѣрѣдѣче конѣтраверѣсѣе шѣ дѣн але кѣсѣе але пѣрѣдѣлѣорѣ, жѣдѣ дамѣнѣфѣкѣаѣиѣ арѣ фѣ пѣтѣтѣсѣ дѣ сѣне дѣнѣрѣта дамѣнѣлѣскѣ кѣсѣатѣсѣ ор арѣ фѣ пѣтѣтѣсѣ есѣопѣра рѣпарѣрѣе прѣн дѣнтрепѣринѣдѣа дѣ мѣжѣлѣче жѣрѣдѣче шѣ дѣ пѣжесѣриѣ.

4. §.

A mennyiben jelen rendeletben különös határozatok nem tüzetnek ki, a kártérítési kötelezettségnek s ezen kötelezettség elenyésztésének megítélésénél az általános polgári törvénykönyv szabályai veendőek sinórmértékül.

5. §.

A tanácsgyűlésben hozott határozatért a törvényszék mindazon tagjai, kik a tanácskozásban döntő szavazattal vettek részt s más véleményt nem nyilvánítottak, egyetemesen felelősek.

Ha azonban az elkövetett hiba csak a tényeknek az előadománybani valótlán vagy elégtelen előterjesztésén alapul, a felelősség csak az előadót s a netalán kirendelt társelőadót terheli.

Az előlülő csak annyiban felelős, a mennyiben a szavazatok egyenlő megoszlása mellett az ő szavazata döntött, vagy ő saját hivatalos kötelességeit megsértette vagy elhanyagolta.

6. §.

Az alárendelt hivatalnok által hivatalos kötelességei megsértése vagy elhanyagolása folytán okozott kár, önmaga által térítendő meg. Olly eljárók, kikre különös szabályok által az alárendelt egyén működéséért felelősség nem rovatott, ha ezen egyén a kárt megtéríteni nem képes, azért csak annyiban kezeshednek, a mennyiben a kötelességszerű fölügyelet elhanyagolásával vagy más önhibájukkal terhelvék.

7. §.

Azon kártérítési igényekért, mellyek az országfejedelmi birói hatóságoknak vagy azok kirendeltjeinek, avvagy az országfejedelmi adó- és birói letét-hivataloknak törvényszerűleg átadott vagyonok megőrzése tekintetében hivatalos kötelességek megsértéséből vagy elhanyagolásából származtatnak, közvetlenül az államkincstár kezeshedik (22. §.).

A községeknek a reájuk vagy kirendeltjeikre bizott hivatalos működésekérti kezessége külön rendeletek által határozatik meg.

8. §.

Az állam és a községek, a mennyiben községeknek a 7. §. szerint általában helye van, följogosítvak, az általuk fizetett kárpótlás megtérítését a hibás hivatalnokok és alkalmazottaktól, az ezen rendelet 2—6 §§-ban s a polgári jogban foglalt határozatok szerint követelni.

§. 4.

Soferne in der gegenwärtigen Verordnung nicht besondere Bestimmungen gegeben werden, haben bei Beurtheilung der Verbindlichkeit zum Ersatz und der Erlassung derselben die Vorschriften des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches zur Richtschnur zu dienen.

§. 5.

Für den in einer Rathversammlung gefassten Beschluß haften alle Mitglieder des Gerichtes, welche der Berathschlagung mit entscheidender Stimme beigewohnt, und nicht eine andere Meinung geäußert haben, zur ungetheilten Hand.

Wenn jedoch der begangene Fehler nur in einer unrichtigen oder unzureichenden Darstellung der Thatfachen in dem Referate seinen Grund hat, sind der Referent und der etwa bestellte Correferent allein zu haften verpflichtet.

Der Vorsitzende ist nur in soferne verantwortlich, als er bei gleich getheilten Stimmen mit seiner Stimme den Ausschlag gegeben, oder eigene Amtsobliegenheiten verlegt oder vernachlässiget hat.

§. 6.

Der von einem untergeordneten Beamten durch Verletzung oder Vernachlässigung seiner Amtspflichten verursachte Schade muß von ihm selbst ersetzt werden. Vorgesetzte, welchen nicht durch besondere Vorschriften die Haftung für die Handlungen eines Untergebenen auferlegt ist, sind, wenn der Letztere den Ersatz zu leisten nicht vermag, dafür nur in soferne verantwortlich, als ihnen Vernachlässigung pflichtmäßiger Aufsicht oder ein anderes eigenes Verschulden zur Last fällt.

§. 7.

Für die Ersatzansprüche, welche aus der Verletzung oder Vernachlässigung der Amtspflichten hinsichtlich der Verwahrung der den Landesfürstlichen Gerichtsbehörden oder deren Abgeordneten, oder den Landesfürstlichen Steuer- und gerichtlichen Depositenämtern gesetzmäßig übergebenen Vermögensschaften abgeleitet werden, haften unmittelbar der Staatskassa (§. 22).

Die Haftung der Gemeinden für die ihnen oder ihren Abgeordneten übertragenen gerichtlichen Amtshandlungen wird durch besondere Verordnungen bestimmt.

§. 8.

Der Staat und die Gemeinden sind, in soferne ihre Haftung nach §. 7. überhaupt Platz greift, berechtigt, den Rückersatz von den schuldtragenden Beamten und Angestellten nach den, in den §§. 2—6 dieser Verordnung und in dem bürgerlichen Rechte enthaltenen Bestimmungen zu fordern.

§. 4.

Ha deşdecarerea obligărilor de decdamnare mi a funcţionarilor ei, ce vorbăzintă de îndreptărire prescriptoare codicelă civilă şi de decdamnare pentru toate acţiunile, despre care prin acţiunile ordinărilor nu s-a putut decide special.

§. 5.

Pentru o concluzie pronunţată pentru o acţiune de răspundere, vorbăzându-se „in solidum“ toţi membrii judecătoreşti, care au luat parte la deliberare cu vot decisiv mi nu au exprimat altă opinie.

Început, deşdăvra erorile comise mi va avea originea numai pentru acţiunea, care nu referă la adevărul faptelor şi nepentru care nu s-a putut decide special, atunci va fi răspundător numai referentele şi correferentele ce se va fi numit în cauză.

Preşedintele va fi răspundător numai atunci, dacă, fiindcă amputat voturile acţionate, va fi preşedintele ei şi vorbăzându-se, or dacă va fi violat ceva neputând obligărilor sale oficiale.

§. 6.

Dăvnia răspundere de către oficialii subalterni prin violarea or neglijenţele de îndreptărire sale oficiale, ce va fi numai de către dăvnia. Dacă răspundător nu are fi în stare a presta decdamnarea, atunci superiorii, care nu le e răspundere prin prescriptoare specială de răspundere pentru faptele comise lor, vorbăzându-se răspundător pentru acţiunile numai pentru adevărul, pentru care mi se va putea decide de decdamnare de către superiorii or altă clasă proprie.

§. 7.

Pentru pretinţurile de decdamnare, care se depun din violarea or neglijenţele de îndreptărire oficiale pentru răspunderea averilor lor predate după lege astoriturilor judecătoreşti, amputat, or delegaţilor lor, or oficialilor amputat pentru dare mi oficialilor de depozite judecătoreşti, va răspundere de decdamnare victorie ctăzilor (§. 22). Răspunderea comunităţilor pentru răspundere oficiali concretă lor or reprezentanţilor lor, ce determină în ordinărilor specială.

§. 8.

Deşdăvra, după §. 7, va avea loc necle toţi răspunderea ctăzilor mi a comunităţilor, atunci ele vorbăzându-se a pretinţurile oficiale or denumită clasă de rectitudine în conformitate cu determinărilor de răspundere în §§. 2—6 ai acţionale ordinărilor mi în drepturile civile.

§. 9.

A felek kárpótlási igényei külön kérvény-nyel az illető országos főtörvényszéknél (illetőleg a katonai főtörvényszéknél), s ha valamely főtörvényszék hibája forog kérdésben a legfőbb törvényszéknél (a katonai legfőbb törvényszéknél) nyújtandók be.

Ezen kérvényben a tények, melyekből a kár származott, s a kárpótlás összege vagy tárgya határozottan kijelölendők, s a szükséges bizonyítékok, a mennyiben a fél azokat fölmutatni képes, előadandók. A félnek szabadságában áll, ezen kérvényt magának szerkeszteni, vagy e végett a képviselőre jogosított ügyvédet használnia.

Oly kérvények, melyek már tartalmuknál fogva meg nem engedhetőnek mutatkoznak, az indokok előadása mellett tüstént visszautasítandók.

§. 10.

Ha a kárpótlási kérelem alaposnak látszik, a felsőbb bíró a fölött hivatalból vagy maga, vagy pedig valamely elfogulatlan első foyamodási bíróság által avagy a körülményekhez képest saját bizottmányok által a hiba kinyomozása s a nyújtandó kárpótlás kitudása végett a szükséges vizsgálatot tegye meg, s abban nem csak azon hatóságot, mellynél állítólag a hivatalos kötelességek megsértése vagy elhanyagolása történt, hanem mindazon egyes hivatalnokot vagy alkalmazottat is, a ki kárté-ritésre kötelezethetnék, ugy a hivatalos kötelesség elmulasztása, mint az igényelt kárté-rités tárgya és összege iránt írásban vagy szóval hallgassa ki.

Az ebből keletkezett vagy különben hivatalból összegyűjtött irományok iránt, ha a kezesség az államkincstáron fekszik (§. 7.), a pénzügyi ügyvédségnek vagy különben az államkincstár számára rendelt képviselőnek, ha pedig a kezesség a községet terheli, ennek szo- vagy írásbeli nyilatkozata bekívánandó.

§. 11.

Ezen vizsgálat vezetésénél hivatalból kell ügyelni arra, miszerint jogereülög kétsógen kívül tétessék, hogy a hivatalos kötelességeknek minő megsértése vagy elhanyagolása történt, melly hivatalnokok vagy alkalmazottaknak tulajdonítandó az, s valjon az gonosz szándékon vagy elvétósen alapult-o.

Az eljárás ugy intézendő, hogy minden érdekeltnek alaposan kihallgattassanak, az azoknak javára és kárára szolgáló minden körülmények egyenlő gondossággal hivatalból kinyomoztassanak, s a szükséghez képest a polgári perrendtartásban foglalt minden bizo-

§. 9.

Die Entschädigungsansprüche der Parteien sind mittelst eines besondern Gesuches bei dem zuständigen Oberlandesgerichte (beziehungsweise dem Militär-Appellationsgerichte), und wenn es sich um das Verschulden eines Obergerichtes handeln sollte, bei dem obersten Gerichtshofe (der obersten Militär-Gerichtsbehörde) anzubringen.

Dieses Gesuch muß die bestimmte Angabe der Thatfachen, woraus der Schaden entsprungen ist, und des Betrages oder Gegenstandes der Entschädigung enthalten, und mit den erforderlichen Beweismitteln, soweit die Partei dieselben beizubringen vermag, versehen seyn. Der Partei bleibt freigestellt, dieses Gesuch selbst zu verfassen, oder sich eines zur Vertretung berechtigten Rechtsfreundes hiezu zu bedienen. Gesuche, welche sich schon ihrem Inhalte nach als unzulässig darstellen, sind mit Angabe der Gründe sogleich zurückzuweisen.

§. 10.

Scheint das Entschädigungsgesuch gegründet, so hat der höhere Richter darüber von Amtswegen entweder selbst, oder durch ein unbefangenes Gericht erster Instanz, oder nach Umständen durch eigene Commissionen zur Erforschung des Verschuldens und zur Ausmittlung des zu leistenden Erfages die erforderliche Untersuchung zu pflegen, und in derselben nicht nur die Behörde, bei welcher die Verlegung oder Vernachlässigung der Amtspflichten stattgefunden haben soll, sondern auch jeden einzelnen Beamten oder Angestellten, welchem die Leistung eines Erfages obliegen könnte, sowohl über die Versäumung der Amtspflicht, als über den Gegenstand und Betrag des angesprochenen Erfages schriftlich oder mündlich zu vernehmen.

Ueber die hieraus erwachsenen, oder sonst von Amtswegen gesammelten Acten ist die mündliche oder schriftliche Aeußerung der Finanzprocuratur oder des sonst für den Staatsschatz bestellten Vertreters, wenn derselbe zur Haftung verpflichtet ist (§. 7), oder jene der Gemeinde, wenn dieser die Haftung obliegt, einzuholen.

§. 11.

Bei Führung dieser Untersuchung ist von Amtswegen Sorge zu tragen, daß rechtsbeständig außer Zweifel gesetzt werde, ob und welche Verlegung oder Vernachlässigung der Amtspflichten stattgefunden habe, welchen Beamten oder Angestellten dieselbe zur Last falle, und ob dabei böse Absicht oder Versehen zum Grunde gelegen sei.

Das Verfahren ist so einzurichten, daß alle Verheiligten mit Gründlichkeit vernommen, alle zum Vor- und Nachtheile derselben gereichenden Umstände mit gleicher Sorgfalt von Amtswegen erhoben, und nach Erforderniß alle Beweisarten der Civil-Processordnung, ohne an die Form der-

§. 9.

Претинципна де дедамнаре але първипоръ се воръ да, дн о инстанцъ сепъратъ, ла къртеа апелативъ (ресептиво ла къртеа апелативъ милитаро), еар' де ва фи воръа де кълна вр'япел кърпел апелативо, се воръ да ла сепрема кърте ждекрторэскъ (асторитатеа сепремъ а ждегелоръ милитарл).

Ачөөстъ инстанцъ ва крта сь кзуриндъ арътапое өсantz а фантелоръ, дин карл а провипитъ дамнъаъ, прөкзм ми сзма ми озиентъаъ дедамнъпей ми ва крта сь фиъ ачөөстратъ кз рөчөрстоло мижлоче до компрозатъ, днпъ катъ партеа ва фи дн сгаре але адсче. Пърддел' I ва сга дн воиз' н'ми компане аңсани инстанца ачөөста, оп а се фолоои де знъ адвокатъ асторизатъ снре рөпрежнтаре.

Истангелө, дин а кзроръ кзрпичъ се ва ведө кз сзнт неадмичиверл, се воръ пейента нзмал держтъ не лжпгъ арътапое моливелоръ.

§. 10.

De ce va пърө, кз инстанца нөнтр дөдзмнаре ө фандатъ, атанчл ждедө сзнерордипатъ ва днтреупиндо дин офичл, сөъ аңсаш сөъ прпн кнъ ждегъз неинтерөсатъ де фөрзлх прпмъ, сөъ днпъ днтреупитърл прпн о коммисисно аңсмо, днпөктиръчлзносө рөчөратъ снре а конөчлз кълна ми, снре а афла кз чо дөдзмнаре ө до прөсатъ. Ла ачөөстъ чөрчөтаре се ва аскълта дн скрпчъ оп кз гзру пз нзмал асторитатеа ла каре се зичө кз с'аръ фи днтжмлатъ виолареа оп нерпипуреа делопингелоръ офичиал, чи ми фиъкаре офичиатъ вер аликатъ, не каре аръ нстө кздө прөсатарөа дөдзмнъпей, ататъ дөснре нөрпипуреа делопингел, офичиал, катъ ми дөснре озиентъаъ шл дөснре сзма дөдамнъпей претинсө. Дөснре антөле, чо воръ фи рөсълатъ прпн ачөөста, оп се воръ фи стржнөъ алминтареа дин офичл, се ва чөре дн скрпчъ вер кз гзра, дөкзръчлзносө прөкзрътърл финанциарл оп а атл рөпрежнтантө денсмитъ нөнтр ачтөриөа сгатълл, дөкзмба ачөөста аръ фи өвлератъ а рөснзндө (§. 7), еар' дөкзмба аръ кздө рөснзнзтатөа не о комзитатө, се ва чөре дөкзръчлзносө ачөстөа.

§. 11.

Кжндъ се ва фачө чөрчетареа ачөөста, се ва аюб рпуре ка сь се пнпъ дн модъ валидъ, афаръ де тотъ дндөиөла, дакъ ми чо виолареа оп нерпипуреа де делопингелө офичиал с'а днтжмлатъ, аюл кзроръ дин офичиал вер аликатъ лл се кзвпне днтжтареа ми өре фөста моливъаъ ла ачөөа зюъ кзүетъ ръд, оп нзмал кълна.

Прөчөсбра се ва зрзи актфөалз ка, тодл пърташил сь се аскълтө кз өсантилатө аюл тотө днтреупитърлө, фаворитөре вер нефаворитөре нөнтр ел сь се конөтатөзө дин офичл кз асөемөнеа дилпипуръ ми де ва фи де лпнсъ, сь се аликө тотө модсплө де компрозатъ дин

nyitási módok alkalmaztassanak, a nélkül, hogy az eljárás azoknak alakjához lenne kötve.

Különösen mind a panaszló igényeinek indokolására, mind pedig azon személyek, kik kártérítésre köteleztetnének, s a mennyiben az államkincstár vagy valamely község látszik érdekelve lenni, ezeknek képviselői, minden védelmül szolgáló indokok és bizonyítékok előadására felszólítandók, s egyuttal tudokra adandó, hogy a vizsgálat folytán hozandó határozat mindnyájukra s minden egyesre nézve minden viszonyokban kötelező erejű fog lenni, s az ellen a jogutjának helye nem leend.

12. §.

Mindenik érdeklött fél mindarról, a mi a vizsgálatban az ő javára vagy kárára kinyomoztatott, olly módon értesítendő, hogy nekie jogának érvényesítése vagy védelme végett, minden jogszerű eszközök használása lehetővé tétessék.

E végett a vizsgálat szükség esetében ismételt kihallgatások által mindaddig folytandó, míg minden tekintetben alapos határozat nem hozathatik.

Ha a határozat hozatalánál, vagy folyamodás esetében ennek elintézésénél kiderül, hogy a vizsgálat a teljesség szükséges fokát még el nem érte, ugy előlegesen annak czélszerű kiegészítése eszközözendő. Hasonló gondossággal kell ügyelni arra is, hogy elkerülhető késleltetésnek semmiféle ürügy alatt hely ne adassék.

13. §.

Ha a hivatalos kötelességeik megsértésével vagy elhanyagolásával vádolt birói hivatalnokok és alkalmazottak mindegyikének vagy egy részének kihallgatása lehetetlen, s ha tartózkodásuk ismeretlen volta miatt vagy más okokból képviselőik vagy örökösök sem hallgathatnak ki, azért a tárgyalás megindítása vagy folytatása és befejezése föl nem tartóztatandó. Az említett személyek számára azonban gondnokok rendelendők, s az eljárás ezekkel rendszerüleg tartandó.

14. §.

A tárgyalás befejezése után a felsőbb biróság által a fölött határozat hozandó. E végett a főtörvényszéknél nyolcz tanácsosból álló gyülekezet, vagy ha a főtörvényszék ezen vagy csekélyebb számú tanácsosokkal lenne ellátva, a teljes tanácsgyűlés, a legfőbb törvényszéknél pedig tíz tanácsosból álló gyülekezet s a katonai legfőbb törvényszéknél valamennyi szavazó jelenléte szükséges az elnöknek vagy helyettesének előlülése alatt.

selben gebunden zu seyn, in Anwendung gebracht werden.

Insbondere sind sowohl der Beschwerdeführer zur Begründung seiner Ansprüche, als die Personen, welchen ein Ertrag zur Last fallen soll, und in soferne der Staatsfahrg oder eine Gemeinde theilhaftig erscheint deren Vertreter zur Weibbringung aller, zu ihrer Vertheidigung dienenden Gründe und Beweismittel aufzufordern, und dabei in Kenntniß zu setzen, daß die Entscheidung, welche über die Untersuchung zu erfolgen hat, für Alle und jeden Einzelnen in allen Beziehungen verbindlich und der Rechtsweg gegen dieselbe nicht zulässig seyn werde.

§. 12.

Jede theilhaftige Partei ist von Allem, was in der Untersuchung zu ihrem Vor- oder Nachtheile erhoben worden ist, auf solche Weise in Kenntniß zu setzen, daß ihr zur Ausführung ihres Rechtes oder ihrer Vertheidigung die Anwendung aller rechtlichen Mittel möglich gemacht werde.

Zu diesem Ende ist die Untersuchung nöthigen Falles durch wiederholte Vernehmungen so lange fortzusetzen, bis in jeder Beziehung ein begründetes Erkenntniß geschöpft werden kann.

Ergibt sich bei der Schöpfung des Erkenntnisses oder im Falle des Recurses bei Erledigung desselben, daß die Untersuchung noch nicht den erforderlichen Grad der Vollständigkeit erreicht habe, so ist vorläufig eine zweckmäßige Ergänzung derselben zu veranlassen. Mit gleicher Sorgfalt ist auch darauf zu sehen, daß unter keinem Vorwande einer nicht unvermeidlichen Verzögerung stattgegeben werden.

§. 13.

Ist die Vernehmung aller oder eines Theiles der Gerichtsbeamten und Angestellten, denen die Verlegung oder Vernachlässigung ihrer Amtspflichten zur Schuld gelegt wird, unmöglich und können auch deren Vertreter oder Erben wegen unbekanntem Aufenthaltes oder aus anderen Gründen nicht vernommen werden, so ist deswegen die Einleitung oder Fortsetzung und Beendigung der Verhandlung nicht aufzuhalten. Für die bemerkten Personen aber sind Curatoren zu bestellen, und das Verfahren ist mit diesen ordnungsmäßig zu pflegen.

§. 14.

Nach geschlossener Verhandlung ist von dem höheren Gerichte über dieselbe die Entscheidung zu fällen. Hierzu ist bei dem Obergerichte eine Versammlung von acht Räten, oder, wenn dasselbe nur mit dieser, oder einer geringeren Zahl von Räten versehen seyn sollte, die volle Rathversammlung, bei dem obersten Gerichtshofe aber eine Versammlung von zehn Räten und bei der obersten Militär-Gerichtsbehörde die Anwesenheit sämtlicher Stimmführer unter dem Vorstehe des Präsidenten oder dessen Stellvertreters erforderlich.

регламентна прочесна чина, фър ка формеле ачестя съ фи облежторе.

Ап спедие се воръ провока, ажиъ чедъ чо се пажиде, спре а'ми мотива претинциале кжтх ми персоне, карл аръ фи облежате ла дедамнаре; еар' декзтва victoria ctatyl, оп о комнитате с'аръ пзрө къ аъ лзатх парте, атнчл се воръ провока ми репрежнтанди ачесторъ, ка съ аджкъ тоте мотиволе ми провеминтеле, че аръ шерси спре апзрареа лоръ ми лл се ва спзне къ, децизинеа, че ва зр-та дзпъ черчетаре, ва фи облежторе пентрх тодл ми пентрх фижаре ап тоте привинделе ми калоа легале ап контра ел, пз ва авө локж.

§. 12.

Фижаре парте се ва дпчиинда деспре тоте челе, че се констатаръ ап фавореа, оп ап контра ел актелх къ, спре реалисареа дрепзлел сеъ ми спре апзрареа ачестзия, i се ва фаче къ пстингъ а жса тоте мижабчеле легалл.

Спре ачестх сконж, черчетареа се ва континза ап касъ де липсъ prin аскзатри репедите пжпъ атнчл, пжпъ кжндж се ва пстө пропнчия о децизине фндатъ ап тотх привинда.

Кжндж, ла пропнчияреа сжтингел оп ап касъ де рекзрөх ла деидереа ачестзия, с'аръ аръта, кжткъ черчетареа пз а фостх ажзпсх ла речерзлх градъ де деплинзтате, атнчл се ва еопера деокамдатъ речерзта днтрепире. Кз ассеменеа днтрепире се ва лза аминте ми ла ачеоа, ка съз пиче зпх претестх съ пз се копчөадъ декжтх о амжнаре пөапзратъ.

§. 13.

Декзтва аръ фи къ пентингъ а се аскзата офичиядл вер апликадл ждекторесчл сеъ о парте дин ел, кзрора лл се дпнзтх виолареа вер пегледереа деторинделоръ лоръ офичиял ми пиче репрежнтандл сеъ ерезил лоръ пз с'аръ пстө лза ла днтреваре дин касъ къ ле аръ фи некзпоскзтх локзинга, оп дин алте motive; атнчл, дин ачөастх касъ пз се ва днтрепзмпе зрзиреа, континзареа ми финиреа пертранзрел. Еар' пентрх пзмтеле персоне се воръ пзне кзраторл ми прочесзра се ва континза дзпз регзлх къ ачестия.

§. 14.

Дзпз дпкөиреа пертранзрел, ждектория сзперiore ва пропнчия децизинеа деспре ачөаста. Спре ачөстх сконж ва фи де липсъ ла кзртеа апелативъ о адзпаре де онтх ждектторл, еар' декзтва воръ фи фииндх мал пздин ждектторл, атнчл ва фи де липсъ адзпареа тзтзроръ ждектторилоръ; дпсе ла сзпрема кзрте ждектторескх се ва речере о адзпаре де зөче ждектторл ми ла сзпрема асторпите а ждектторилоръ милитарл се ва речере фиинда де фазъ а тзтзроръ вотандилоръ, съз прецидлх прөмединтелхл вер локздиторилхл лл.

A megfontolásnak következő pontokra kell kiterjednie:

1. mely személyek terhelvek hivatalos kötelességeik megsértésével vagy elhanyagolásával;

2. mely kárpótlás adandó azért a károsult félnek a hibás által az azért törvényesen kezkeskedővel egyetemlegesen; mely személyek kötelesek azt visszatéríteni, s milly meghatározott mértékben vagy összegben köteles ahhoz minden egyes járulni; továbbá, a mennyire lehetséges, valjon s milly mértékben illeti több hibások között egyiket vagy másikat a többiek ellen viszkoreset.

A határozatban egyszersmind kimondandó, hogy mikor kell ezen kárpótlást teljesíteni, mely időponttól fogva térítendő meg a késedelmi kamatok, s ki köteles a vizsgálati költségeket viselni, s a határozat az indokokkal együtt mindazoknak, a kiknek javára s a kik ellen az hozatott, annyiban kézbesítendő, a mennyiben az őket érdekli.

15. §.

Ha a kárpótlási kérvényből, vagy az az iránt indított vizsgálat folytában, az általános büntető törvények által tiltott cselekvény gyanuja derül ki, s ha a kártérítés megítélése a büntető eljárás befejezése nélkül nem eszközölhető, a bíróság elleni panasz tárgyalása a büntető hatóság határozatának jogerejűvé váltaig elhalasztandó.

16. §.

Konok panasztételek miatt a hibás felek, vagy ha helyettök képviselők léptek föl, ez utóbbiak, arányos pénz- vagy fogságbüntetéssel fenytendők.

17. §.

A hozott határozat ellen, a mennyiben az nem magától a legfőbb törvényszéktől vagy a katonai legfőbb törvényszéktől keletkezett, az oda folyamodásnak a polgári perrendtartás szabálya szerint számítandó tizennégy napi határidő alatt van helye.

A folyamodvány az országos főtörvényszéknél (katonai feltörvényszéknél) nyujtandó be, mely a körülmények ugy kívánván, a panasz előadására határidő-hosszabbítást engedhet.

18. §.

Azon jogereű határozat végrehajtása, mely által a félnek kártérítés íteltetett, első folyamodási bíróságnál, még pedig az ingó vagyton tekintetében azon bíróságnál kérendő, mely

Die Beurtheilung hat sich auf folgende Punkte zu erstrecken:

1. welchen Personen eine Verletzung oder Vernachlässigung der Amtspflicht zur Last falle;

2. ob und welcher Ersatz der beschädigten Partei dafür von dem Schuldtragenden zur ungetheilten Hand mit den gesetzlich dafür Haftenden zu leisten sei; welchen Personen der Rückersatz dafür obliege, und in welchem bestimmten Maße oder Betrage jede Einzelne dazu beizutragen habe; dann, so weit es thunlich ist, ob und in welchem Maße unter mehreren Schuldtragenden dem Einen oder dem Andern ein Regressanspruch gegen die Uebrigen zuzukomme.

Die Entscheidung muß zugleich den Ausspruch, wann dieser Ersatz zu leisten sei, von welchem Zeitpunkte die Zögerungszinsen zu vergüten seien, und wer die Untersuchungskosten zu tragen habe, enthalten, und nebst den Beweggründen, allen Derjenigen, für und gegen welche sie ergeht, in soweit zugestellt werden, als sie dieselbe betrifft.

§. 15.

Ergibt sich aus dem Entschädigungsgesuche, oder im Laufe der darüber eingeleiteten Untersuchung der Verdacht einer durch die allgemeinen Strafgesetze verbotenen Handlung, und kann die Zuspreehung des Ersatzes nicht ohne die Durchführung des Strafverfahrens erfolgen, so ist die Verhandlung der Syndikatsbeschwerde bis zur rechtskräftigen Entscheidung der Strafbehörde zu verschieben.

§. 16.

Muthwillig erhobene Beschwerden sind an den schuldtragenden Parteien oder, wenn Vertreter für dieselben eingeschritten sind, an den letzteren durch angemessene Geld- oder Arreststrafe zu ahnden.

§. 17.

Wider die erstoffene Entscheidung findet, sofern dieselbe nicht schon von dem obersten Gerichtshofe oder von der obersten Militär-Gerichtsbehörde selbst ergangen ist, der Recurs dahin binnen der nach Vorschrift der Civil-Proceßordnung zu berechnenden Frist von vierzehn Tagen Statt.

Der Recurs ist bei dem Oberlandesgerichte (dem Militär-Appellationsgerichte) zu überreichen, welches nach Erforderniß der Umstände eine Verlängerung der Frist zur Ausföhrung der Beschwerde bewilligen kann.

§. 18.

Die Execution der rechtskräftigen Entscheidung, wodurch der Partei ein Ersatz zugesprochen worden ist, ist in erster Instanz, und zwar rücksichtlich des beweglichen Vermögens, bei dem

Дождекарое се ва естінде ла зрмзтореле пште:

1. кзроръ дитре персоне о де импстатъ violарое вер перцирера де деторинделе офичиал;

2. дакъ ми каъъ деодъмпаре о де даъ пзрпеи пентрз ачеаа де кзтръ кзлпосъаъ де м-презъ кз чей че дзпъ леде сзнтъ респзпз-торп „in solidum;“ анои карп персоне сзнтъ обяerate а преста релитзире, ми дп че естин-сизне ансмитъ, оп дп че сзнтъ о делоръ а кон-тривзи фзкаре, прекзт ми дзпъ каъъ ва фи кз пстипъ, дакъ ми дп че мъсзръ 'i kom-пете зпзиа оп алзиа дитре маи мзлди кон-кзлпади дрепъаъ де рорресъ дп контра че-лорлади.

Toldeodatъ, деуицзпое ва кзта сз кзрпидъ ми прозпнчларое терминзлэи кандъ сз се прелелзе деодъмпареа, прекзт ми де кандъ сзнтъ де респзпсъ зсзреле де днтзрзире ми чине сз порпе спеселе черчетзрел, анои се ва интима де мпрезъ кз моивеле, тзтзроръ аче-лоръ, пентрз ми дп контра кзрора с'а про-пзпчиатъ, дп ачеа мъсзръ, дп каре 'i атинде ми не еи.

§. 15.

Кандъ, дин инстанца пентрз деодъмпаре, оп дп декзрелъ черчетзрел зрзите деспре ачеласта, с'аръ арзта сзспичзпое кз с'а ком-мисъ о фантъ произитъ до кодичеле пенале зп-версапе, ми кандъ адждекарое деодампзрел пз аръ пстё зрпа фзръ де дпкеиорое проче-сзрел понал, атзпчп пертзрпларое пзлпсореи сндикарп се ва амжна пзпъ кандъ жздект-ториа пенале пз ва фи деуицъ дефинитивъ.

§. 16.

Пзлпсориле date дин ресфъцаро се воръ педенци кз о амъсзратъ педелсзъ зплекъ селъ кз арестъ. Ачеластъ педелсзъ о воръ пзр-та пзрпеле кзлпосе селъ, декзтва репрезан-танцил лоръ аз пзмитъ пентрз еле, о воръ пзрпа ачеласта.

§. 17.

Рекзрелъ дп контра деуицзпел, дакъ ачел-ста пз ва фи прозпнчиатъ де кзтръ сзпрема кзрте жздекторескъ, оп де кзтръ сзпрема жздекториз милитаре, се ва да ла ачелсте ж-декторие дп терминзлэи де патрзспрезече зиле, каре се ва компста дзпъ прескриптеле про-чечсрел чивил.

Рекзрелъ се ва да ла кзртеа апелативъ (кзртеа апелативъ милитаре), каре, дзпъ дп-прелзрзрп ва пстё кончеле прелзпиреа тер-минзлэи пентрз компзнереа пзлпсореи.

§. 18.

Есекзчзпоеа деуицзпел днтрате дп пстере де леде, прин каре 'i с'а адждекатъ пзрпеи деодъмпареа, со ва чере дп форзлэи днтелз, ми анзме дп пзивинда аверел мшкзторе, дела

alá az elítélt személyére nézve tartozik, vagy pedig, e végett magában a határozatban külön bírói hatóság rendelendő ki.

A kártérítési kötelezettség iránti végleges határozat hozatala előtt, a hibás hivatalnok vagy alkalmazott vagyonára a szükséges biztosítási intézkedéseket a perrendtartás határozatai szerint az illető első folyamodási bíróságnál kérni, a nélkül, hogy a kieszközölt biztosítás igazolása végett külön kereset volna szükséges.

19. §.

A 8. §-ban az államkincstár és a községek számára, azoknak kezessége esetében (7. §.), a hivatalnokok és alkalmazottak ellen, a kárpótlás visszatérítése tekintetében fentartott jogok, a hozott határozat végrehajtása által foganatosítottnak, melly a fizetésekre és nyugalmi járandóságokra, továbbá a hivatalnokok és alkalmazottak által letett szolgálati biztosítékokra vonatkozólag közigazgatási, a többi vagyonra vonatkozólag pedig bírósági uton teljesítendő.

A kártérítés ideiglenes biztosítása végett azon törvényszék, mellynél a bíróság elleni panasz tárgyalatik, mihelyest elegendő gyanukok merülnek föl arra nézve, hogy a hivatalnokok vagy alkalmazottak olly kártérítési kötelezettséggel terhelvek, mellyért az államkincstár vagy a község tartozik kezeskedni, még mielőtt a kártérítési kötelezettség iránt végleges határozat hozatnék, a fizetés- és nyugdíjbóli lehozásokat hivatalból elrendelheti, a többi vagyon tekintetében pedig a pénzügyi ügyvédséget mint az államkincstár képviselőjét vagy a községet felszólíthatja, hogy az a szükséges biztosítási intézkedéseket, a körülményekhez képest a zálogolást, a zálogolt tárgyak zár alá vételét és becsűjét az illető első folyamodási bíróságnál, a perrendtartás szabályai szerint eszközölje ki.

Azon törvényszék fölszólítása, melly előtt a bíróság elleni panasz fölötti tárgyalás tartatik, ezen ideiglenes intézkedés indokolására elegendőnek tekintendő, s a bíróság által megengedett biztosítási intézkedések igazolása végett sem kereset benyújtása sem pedig határidői kérelem nem szükséges.

20. §.

A hibás hivatalnokok és alkalmazottaknak egymás közötti azon igénye, miszerint az általuk egyetemleges kötelezettség folytán adott kártérítés osztassék föl, a hozott határozat bírói végrehajtása által foganatosítandó.

21. §.

A bírói hatóságok, hivatalok és szemé-

jenigen Gerichte, welchem der Verurtheilte für seine Person untersteht, anzufuchen, oder hiezu nöthigen Falles, in der Entscheidung selbst, eine besondere Gerichtsbehörde zu delegiren.

Der beschädigten Partei bleibt vorbehalten, noch vor Schöpfung des definitiven Erkenntnisses über die Ersatzverbindlichkeit die erforderlichen Sicherstellungsmaßregeln, auf das Vermögen des schuldtragenden Beamten oder Angestellten den Bestimmungen der Proceßordnung gemäß, bei dem zuständigen Gerichte erster Instanz anzufuchen, ohne daß es zur Rechtfertigung der erwirkten Sicherstellung einer besonderen Klage bedarf.

§. 19.

Die im §. 8 dem Staatschätze und den Gemeinden in dem Falle ihrer Haftung (§. 7) gegen die schuldtragenden Beamten und Angestellten vorbehaltenen Rechte auf die Rückvergütung des geleisteten Ersatzes werden durch die Execution des ergangenen Erkenntnisses ausgeführt, welche in Beziehung auf Gehalte und Ruhegehülfe, dann auf die, von den Beamten oder Angestellten eingelegten Dienstcautionen im administrativen, in Beziehung auf das übrige Vermögen aber im gerichtlichen Wege zu vollziehen ist.

Zur einstweiligen Sicherstellung des Ersatzes kann das Gericht, von welchem die Syndikatsverhandlung gepflogen wird, sobald hinreichende Verdachtsgründe hervorgehen, daß den Beamten oder Angestellten eine Ersatzverbindlichkeit obliege, für welche der Staatschätz oder die Gemeinde zu haften hat, noch vor Schöpfung des definitiven Erkenntnisses über die Ersatzverbindlichkeit, Gehalts- und Pensionsabzüge von Amtswegen verfügen, in Ansehung des übrigen Vermögens aber die Finanzprocuratur als Vertreterin des Staatschätzes oder die Gemeinde auffordern, die erforderlichen Sicherstellungsmaßregeln, nach Umständen die Pfändung, Sequestration und Schätzung der gepfändeten Gegenstände bei dem zuständigen Gerichte erster Instanz, den Vorschriften der Proceßordnung gemäß, zu erwirken.

Die Aufforderung, des Gerichtes, vor welchem die Syndikatsverhandlung gepflogen wird, ist zur Begründung dieser, mittlerweiligen Vorkehrungen als genügend anzusehen, auch ist zur Rechtfertigung der von dem Gerichte bewilligten Sicherstellungsmaßregeln weder die Ueberreichung einer Klage, noch das Ansuchen einer Frist erforderlich.

§. 20.

Der Anspruch der Schuldtragenden unter einander auf Theilung des von ihnen in Folge einer solidarischen Verbindlichkeit geleisteten Ersatzes ist durch die gerichtliche Execution des ergangenen Erkenntnisses auszuführen.

§. 21.

Erschädigungsansprüche, welche aus schuld-

жидекториа, крел е съординатъ кондамнациъ къ persoна сая, сѣхъ дн касъ де липъ се ва делега крелъ дн децисио алъ асторитате жидекторескъ анъмитъ.

Анкъ днаинте де провнчиареа децисиоел дефинитиве дн привнца деторингеел де ресонификаре, пърдеел '1 ва сиа дн воиз а чере дела жидекториа компетинте де форалъ днелъ речерстеле мъсуре де асекзрапе асвпра аверел офичиалел вер апликациел кланосъ шн анъмеданъ детерминчнсиле регълъмжнтелел де прочесъ, фъръ сь фнъ де липъ ка, асекзрапеа есоператъ сь се рентифика прин о днкъсъ сепъратъ.

§. 19.

Dpentia de релторчереа престател дедамнърл, че е ресерватъ дн контра офичиалелоръ вер апликациелоръ кланомъ дн касалъ, кжндъ вичериа сителел вер вр'о коммунитате аръ фн ресчнзърторе днъ §. 8, се ва реалца прин есекчнзна сжтингеел провнчиае. Ачосатъ есекчнзна се ва дмплннне пе кале администраивъ дн привнца саларелоръ вер пенсннелоръ мн дн привнца къчнзнаел офичиалн псе де офичиалн ор апликаци, еар' дн привнца челеилате аверел, се ва дмплннне пе кале жидекторескъ.

Андатъ че се воръ аръта децъле motive де счнчнзна къ, офичиалн вер апликаци сжнт обягаци а преста децъмнпареа, пентръ каре е ресчнзърторе вичериа сителел вер коммунитатеа, жидекториа ла каре се фаче пертрпнтареа сндикаре, ва пстѣ ордина дн офичн днкъ днаинте де провнчиареа сжтингеел дефинитиве асвпра деторингеел де дедамнаре, сьстраперн дн саларие вер пенсннн, пентръ де а асекзра дн модъ провнсорн ресонификаре. Еар' дн привнца челеилате аверел, жидекториа ва пстѣ провока не прокзратзра фннанциаре ка репрежнтанте а вичериеел сителел сѣхъ пе коммунитате, ка сь есопере ла компетинтеа жидекторн де форалъ днелъ, речерстеле мъсуре де асекзрапе, прекзм днъ дмпреднзъррн оппемпорареа, сечестрапеа шн прецнреа оьентелоръ оппемпорате мн анъмеданъ прескрпнтеле прочесъреел.

Провокареа жидекториеел, ла каре се фаче пертрпнтареа сндикаре, ва фн де ажнлсъ спре а мотива днчъсчннне ачесте провнсорл. Асчеменеа пз ва фн де липъ, спре а рентифика мъсуреле асекзърторе, кочесе де жидекторн, нче а се да днкъсъ нче а се чере терминъ.

§. 20.

Претнчнзнае кланомелоръ де а дпнърцн днтре сине децъмнпареа че аз престат'о пе темелалъ обягчнзнаел солдари, се ва реалца прин есекчнзнае сжтингеел провнчиае.

§. 21.

Претнчнзнае де дедамнаре, карл се де-

lyeknek még ezen törvény hatályossága előtti hibás cselekvényeiből vagy mulasztásaiból származtatott kárpótlási igények, az ezen törvény által meghatározott alakban érvényesítendő, tárgyalandók, s a hibás cselekvény vagy mulasztás elkövetése idejékor létezett törvények szerint döntendőek el. Az 1853 február 10-kén (bir. törv. lap 26. sz.) és 1857 szeptember 24-kén kelt nyiltparancsok (bir. törv. lap 179 sz.) határozatai azonban ez által nem érintetnek.

22. §.

Különös tekintetre méltó esetekben azon kérdés, vajon a félnek a birói személyek (2. §.) hibája által okozott kárt, mindamellett, hogy az államkincstár a 7. §. szerint kezeséggel nem tartozik, az államkincstárból kelljen-e megtéríteni, a bíróság elleni panasz fölött tartott eljárás eredményére, s a hibás birói személy vagyoni viszonyaira való tekintettel, igazság- és pénzügyi ministereim által közigazgatási uton tárgyalandó s eldöntendő, s ha a vélemények ellenkezők, az iránt határozványom kérendő ki.

Bécs 1859 márczius 12-kén.

Ferencz József s. k.

Gróf Buol-Schauenstein s. k.

Gróf Nádasdy s. k.

Báró Bruck s. k.

Gróf Grünne s. k., a. t. n., főhadsegéd.

Legfelsőbb rendeletre:

Báró Ransonnet s. k.

59. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyi ministeriumnak 1859 márczius 22-ről,

kiható mindazon koronaországokra, melyekben a közlekedési vámrendszer be van hozva,

a határszéli felügyelők vámmentessége iránt.

A birodalmi törvénylap XII. dar. 47. sz. kiadatott april 2-kán 1859.

A határszéli felügyelőket, mint pénzügy-órségi előjárókat, a pénzügyórségi biztosokkal és főbiztosokkal egyiránt, mindazon szolgálati utazásoknál, melyeket a hozzájuk utasított járáson belül tesznek, ha egyenruhában jelennek meg, a kincstári ut- és hidvám fizetésétől mentesség illeti.

Báró Bruck s. k.

baren Handlungen oder Unterlassungen abgeleitet werden, die den gerichtlichen Behörden, Aemtern und Personen noch vor der Wirksamkeit des gegenwärtigen Gesetzes zur Last gefallen sind, müssen in den durch dieses Gesetz bestimmten Formen geltend gemacht, verhandelt, und nach den zur Zeit der schuldbaren Handlung oder Unterlassung bestandenen Gesetzen entschieden werden. Die Bestimmungen der Patente vom 10. Februar 1853, Nr. 26, und vom 24. September 1857, Nr. 179 des Reichs-Gesetz-Blattes, werden jedoch hierdurch nicht berührt.

§. 22.

In besonders rüchftswürdigen Fällen ist die Frage, ob der Partei der durch das Verschulden richterlicher Personen (§. 2) zugefügte Schade, ungeachtet dem Staatsapparat nach §. 7 keine Haftung obliegt, aus dem letzteren zu ersezen sei, mit Rücksicht auf das Ergebnis des Syndikatsverfahrens und die Vermögensverhältnisse der Schuldtragenden von Meinen Ministern der Justiz und der Finanzen im administrativen Wege zu verhandeln und zu entscheiden, und bei entgegengesetzten Meinungen Meine Entscheidung darüber einzuholen.

Wien den 12. März 1859.

Franz Joseph m. p.

Graf Buol-Schauenstein m. p.

Graf Nádasdy m. p.

Freiherr von Bruck m. p.

Graf Grünne m. p., F. M. E. Gen. Adj.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Freiherr von Ransonnet m. p.

No. 59.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 22. März 1859,

giltig für jene Kronländer, in denen das Mauthsystem eingeführt ist,

über die Mauthbefreiung der Gränzinspectoren.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XII. Stück No. 47, ausgegeben am 2. April 1859.

Den Gränzinspectoren föhmt als Finanzwach-Oberer gleich den Finanzwach-Commissären und Obercommissären bei allen Dienstreisen, die sie inner des ihnen zugewiesenen Bezirkes vollziehen, wenn sie in Uniform erscheinen, die Befreiung von der Entrichtung der Avarial-Weg- und Brückenmauth zu.

Freiherr von Bruck m. p.

privé din fanto ver ommitepl kánpóce, ce li c'aş amputatá astoritáđilorá ždekútorocú, ořicúlorá mi persónelorá řnká řnainte de antivitatoa aचेतेई लेई, ce vorá realica mi pertranta dāpā formele ctátorite řn aचेतेई लेई mi ce vorá decide dāpā लेईले, ce křeta řn timpāā kāndā c'a kommicā fanto op ommitepōa kánpōcā. Prin aचेतेई řncō nř ce atinřā dicāscōřisnūāo patenteई din 10. Fēbr. 1853 बल. imp. Nr. 26, ři din 24. Centem. 1857, बल. imp. Nr. 179.

§. 22.

Antrobarōa, dākē damnāā káscatā pārdēi prin kápa persónelorá ždekútorocú (§. 2) cā ce respnzāā din victēria ctāzāāī, kř tōte kř dāpā §. 7 nř o respnzāāōre, ce va pertranta ři decide řn káscpī ořpōe demno de konciderpāčisno nē kále adminictrativā de křtrp minicpīī noctpī de řctūgīā ři de řināncē, řāāndā aminte řā respātāāāā pročecāāī cūdikāre ři řā pēřerīncēle de āverō ālo kálpōscāāī. Kāndā vorā ři minicpīī de onīnřāī dīvercē, vorā čere decideisnoā mōā.

Biena řn 12. Martie 1859.

Францискъ Іосифъ m. п.

Komitele Буол-Шауенштейн m. п.

Komitele Nádasdy m. п.

Баронъ де Брук m. п.

Komitele Griene m. п. J. M. K. adistāntā Ćinēpape.

Din māndatāā āmperēteckā:

Баронъ де Ransonnet m. п.

Nr. 59.

Декретъ

minicpēřāāī de řināncē din 22. Martie 1859,

pentp tōte pēřpōe imneriāāī, řn kápl o řntpōdscā cīctēmā de vāmā,

prin kare ce ckrēteckā de vāmā incuentopīī konřināpī.

Řn bāletīnāā imneriāle mānsnāāāā XII, Nr. 47, octpadāā řn 2. Aprilie 1859.

Incuentopīī konřināpī ká māī mārī āī křctodīel řinānciāpī vorā ři ckrēgī de vāmā epāriāle de dřzāpī ři de pōdāpī kāndā vorā ři řn řnīformā ři vorā křāātopī dīn cērvīgā řn čerkāāā āccēpnāāā lōřā kīāpā āmā křm cānt ckrēgī ři kommicāpīī křctodīel řinānciāpī ři kommicāpīī cāpēriopī.

Баронъ де Брук m. п.

60. szám.

Rendelete

a belügyi ministeriumnak 1859. márczius 23-ról, a Trieszt birodalmi közvetlen város számára föllállítandó huspénztár tárgyában.

A birodalmi törvénylap XII. dar. 48. sz. kiadatott april 2-kán 1859.

61. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyi ministeriumnak 1859. márczius 24-ről,

kíható mindazon koronaországokra, melyekben a közlekedési vámrendszer be van hozva,

a valamely ezred létszámához nem tartozó személyekkel bánásmód iránt a közlekedési vám tekintetében.

A birodalmi törvénylap XII. dar. 50. sz. kiadatott april 2-kán 1859.

Fölmerült kérdés folytán, a hadsereg főparancsnokságával egyetértőleg kijelentetik, miszerint a hadi főparancsnokokkal, a hadtestparancsnokokkal, az osztály- és dandárvezérekkel s általában a valamely ezred létszámához nem tartozó tisztekkel, katonai felekkel és hivatalnokokkal a közlekedési vám tekintetében bánásmódot illetőleg, az 1821 évi legfelsőbb vámnyiltparancs (politikai törvénygyűjtemény, 49 kötet, 74 sz., 135 s köv. lap) 4 §. F. pontjának s illetőleg az 1853 február 10-kén kelt császári nyiltparancs (bir. törv. lap 133. sz.) 18. §. 10. sz.) határozatai változatlanul érvényesek, melyek folytán az említett katonai személyeket a közlekedési vámtól mentesség a beszállásosági járás körül csak egy negyedmérföldnyire illeti.

Az 1858 június 2-kán kelt legfelsőbb határozvány (bir. törv. lap 97. sz.) csak azon katonai személyekre terjed ki, kik saját ezredök beszállásosági járásában utaznak.

Báró Bruck s. k.

62. szám.

Hirdetménye

a pénzügyi ministeriumnak 1859. márczius 24-ről,

kíható Magyar-, Erdély-, Horvát-, Tótországra, a Szerbvajdaságra s a temesi bánaságra,

mellyel a kincstárnak az általános

No. 60.

Verordnung

des Ministeriums des Innern vom 23. März 1859, betreffend die Einrichtung einer Fleischcasse für die reichsunmittelbare Stadt Triest.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XII. Stück, No. 48, ausgegeben am 2. April 1859.

Nr. 61.

Erlass

des Finanzministeriums vom 24. März 1859,

giltig für alle Kronländer, in denen das Mauthsystem eingeführt ist,

über die Mauthbehandlung der nicht in den Stand eines Regiments gehörigen Personen.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XII. Stück No. 50, ausgegeben am 2. April 1859.

Im Vernehmen mit dem Armees-Ober-Commando wird aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage erklärt, daß bezüglich der Mauthbehandlung der commandirenden Generale, der Armeecorps-Commandanten, der Divisionäre und der Brigadiere, und überhaupt der nicht in den Stand eines Regiments gehörigen Officiere, Militärparteien und Beamten die Bestimmungen des §. 4, Absatz F des Allerhöchsten Mauthpatentes vom Jahre 1821, (Politische Gesetz-Sammlung, 49. Band, Nr. 74, Seite 135 und ff.) und beziehungsweise des §. 18, Zahl 10 des kaiserlichen Patentes vom 10. Februar 1853 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 133) unverändert zu gelten haben, wornach die genannten Militärpersonen nur eine viertel-Meile um den Bequartierungsbezirk die Mauthfreiheit genießen.

Die Allerhöchste Entschließung vom 2. Juni 1858 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 97) erstreckt sich nur auf jene Militärpersonen, welche in ihrem Regiments-Bequartierungsbezirk reisen.

Freiherr von Bruck m. p.

No. 62.

Kundmachung

des Finanzministeriums vom 24. März 1859,

wirksam für die Kronländer Ungarn, Siebenbürgen, Croatien, Slavonien, die serbische Wojwodschast mit dem Temeser Banate, wodurch auf die, dem Herar inner-

Nr. 60.

Ordinãciunea

ministeriului de interne din 23. Martie 1859, despre înființarea unei case de carne pentru neameziata cetate a imperiului Triest.

În v. l. e. t. i. m. e. n. t. e. i. m. p. e. r. i. a. l. e. X. I. I., N. r. 48, e. s. t. p. a. d. a. t. ă. n. 2. A. p. r. i. l. i. e. 1859.

Nr. 61.

Dekretul

ministeriului de Finance din 24. Martie 1859,

pentru toate țările imperiului, în care e înțrodus c. i. e. t. e. m. a. de vamă,

despre modul cum se tranteze în privința v. m. e. i. p. e. r. s. o. n. e. l. e. k. a. r. i. n. e. c. e. p. i. n. ă. de c. t. a. t. ă. l. e. s. n. ă. i. p. e. r. i. m. e. n. t. ă.

În v. l. e. t. i. m. e. n. t. e. i. m. p. e. r. i. a. l. e. X. I. I., N. r. 50, e. s. t. p. a. d. a. t. ă. n. 2. A. p. r. i. l. i. e. 1859.

Din cauza unei întrebări făcute, ce fațo k. e. n. n. o. c. k. ă. n. a. n. g. e. l. e. c. e. r. o. k. z. s. v. p. r. e. m. a. k. o. m. m. a. n. d. ă. de o. c. t. e. k. z. m. k. z. n. p. r. i. v. i. n. g. a. t. r. a. n. z. p. e. i. de v. a. m. ă. a. g. e. n. e. r. a. l. i. o. r. ă. k. o. m. m. a. n. d. a. n. u. i. a. p. o. i. a. k. o. m. m. a. n. d. a. n. i. o. r. ă. de k. o. r. p. s. i. de a. r. m. a. t. ă. a. d. i. v. i. z. i. o. n. a. r. i. o. r. ă. m. i. a. b. r. i. a. d. i. o. r. ă. m. i. n. e. c. t. e. t. o. t. ă. a. o. f. i. c. i. a. r. i. o. r. ă. k. a. r. i. n. e. c. e. p. i. n. ă. de c. t. a. t. ă. l. e. s. n. ă. i. p. e. r. i. m. e. n. t. ă. a. p. r. ă. d. i. o. r. ă. m. i. l. i. t. a. r. i. m. i. a. o. f. i. c. i. a. r. i. o. r. ă. d. i. c. i. o. n. e. v. i. z. i. o. n. e. §. 4. a. l. ă. a. l. l. F. d. i. n. p. a. t. e. n. t. a. k. a. m. p. e. r. ă. t. e. a. c. k. de v. a. m. ă. d. i. n. a. n. ă. l. ă. 1821, (m. z. de l. e. c. p. o. l. t. o. m. 49, N. r. 74. n. a. p. 135. m. a. m.) m. i. p. e. c. e. n. t. i. v. e. a. §. 18. N. r. 10, d. i. n. p. a. t. e. n. t. a. k. a. m. p. e. r. ă. t. e. a. c. k. d. i. n. 10. F. e. b. r. u. a. r. i. e. 1853 (v. l. i. m. p. N. r. 133) p. e. m. ă. n. ă. p. e. c. k. i. m. s. a. t. e. n. e. t. e. m. e. i. ă. l. ă. k. ă. r. o. r. a. a. c. e. t. e. p. e. r. s. o. n. e. m. i. l. i. t. a. r. i. c. a. n. t. s. k. ă. t. i. t. e. de v. a. m. ă. n. ă. m. a. l. a. n. o. d. i. c. t. a. n. z. de s. n. ă. p. ă. t. r. a. r. i. z. de m. i. ă. n. p. ă. r. ă. l. ă. c. h. e. r. k. ă. l. i. de k. a. r. t. o. r. t. e. l. a. r. e.

P. e. s. k. r. i. n. t. ă. l. ă. k. a. m. p. e. r. ă. t. e. a. c. k. d. i. n. 2. I. u. n. i. e. 1858 (v. l. i. m. p. N. r. 97), c. e. e. c. t. i. n. d. e. n. ă. m. a. l. l. a. a. c. e. l. e. p. e. r. s. o. n. e. m. i. l. i. t. a. r. i. k. a. r. i. k. ă. l. ă. t. o. r. e. s. k. ă. n. c. h. e. r. k. ă. l. ă. p. e. r. i. m. e. n. t. ă. l. i. l. o. r. ă. de k. a. r. t. o. r. t. e. l. a. r. e.

Baronul de Bruck m. p.

Nr. 62.

P. ă. b. l. i. k. ă. c. i. ă. n. e. a

ministeriului de Finance din 24. Martie 1859.

pentru ț. a. r. i. a. c. r. o. a. g. i. a. c. r. i. a. n. o. n. i. a. p. r. e. k. z. m. m. i. p. e. n. t. r. e. A. p. d. e. a. l. ă. m. i. D. o. i. v. o. d. a. t. ă. l. ă. s. e. r. b. i. ă. k. z. B. ă. n. a. t. ă. l. ă. t. i. m. i. m. i. a. n. ă. l. ă.

p. r. i. n. k. a. r. e. a. f. a. r. z. de k. ă. t. e. v. a. e. c. h. e. n. t. ă.

bányatörvény (bir. törv. lap 1854. évfolyam 164 sz.) 284 és 285. §§. által, az állam- és pénzalapi uradalmakban engedett kedvezményről néhány kivételekkel lemondás történik.

A birodalmi törvénylap XII. dar. 51. sz. kiadatott april 2-kán 1859.

Ö cs. k. apostoli Felsége 1859 márczius 13-kán kelt legfelsőbb határozványával jóváhagyni méltóztatott, miszerint a bányászat azon kőszén-telepekre, mellyek Magyar-, Erdély-, Horvát-, Tótországban, a temesi bánságban s a Szerbvajdaságban az állam- és pénzalapi uradalmakon belül léteznek, — a diósgyőri korona-uradalmat, s a pécskai, lippai, lugosi és facseti államjavakat, továbbá azon állam- és pénzalapi javakat kivéve, mellyekben a kőszén bányászat kizáró joga szerződés mellett valakinek átengedtetett, — az általános bányatörvény 284 és 285. §§-ban a földesurásoknak 1859 október végeig engedett kedvezményről lemondás mellett, már most a magán-ipar számára fölszabadittassék.

Báró Bruck s. k.

63. szám.

Rendelete

az igazságügyi ministeriumnak 1859 april 3-ról,

kiható a birodalom egész területére, a katonai határőrséget kivéve,

mely által kijelentetik, hogy a fönálló törvények értelmében a bírságok s egyéb vagyombeli büntetések az elítéltnök örököseire átszállanak, ha annak halála a büntető határozat jogereüvé valta után történt.

A birodalmi törvénylap XIII. dar. 52. sz. kiadatott april 19-kén 1859.

Fölmerült kétségek elhárítása végett, az 1859 márczius 30-kán kelt legfelsőbb határozvány folytán, a fönálló törvények értelmezésüül kijelentetik, hogy az általános büntető törvényben vagy más törvényekben szabott minden bírságok s egyéb vagyombeli büntetések, ennélfogva különösen a hivatalos ügyekbeni tilos ajándékelfogadással s a hivatalos hatalommali visszaélésre csábitással egybekapcsolt azon kötelezettség is, miszerint a tilos ajándék a szegényi pénzalap számára leteendő, s a szokés elősegélésé folytán a hadi pénz-

halb der Staats- und Fondsdomänen in den §§. 284 und 285 des allgemeinen Berggesetzes (Reichs-Gesetz-Blatt vom Jahre 1854, Nr. 164) eingeräumte Begünstigung mit einigen Ausnahmen verzichtet wird.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XII. Stück No. 51, ausgegeben am 2. April 1859.

Seine f. f. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 13. März 1859 zu genehmigen geruht, daß der Bergbau auf Steinkohlen, die sich innerhalb der Staats- und Fondsdomänen in Ungarn, Siebenbürgen, Kroatien, Slavonien, im Temeser Banate und in der Wojwodschafft Serbien, mit Ausnahme des Kron-gutes Diósgyör und der Staatsgüter Pécska, Lippa, Lugos und Fácset, dann derjenigen Staats- und Fondsgüter, auf denen das ausschließende Recht des Steinkohlen-Bergbaues mit einem Vertrage an Jemanden überlassen wurde, abgelagert befinden, mit Verzichtung auf die in den §§. 284 und 285 des allgemeinen Berggesetzes den Grundherrschaften bis letzten October 1859 eingeräumte Begünstigung, schon jetzt der Privatindustrie freigegeben werde.

Freiherr von Bruck m. p.

No. 63.

B e r o r d n u n g

des Justizministeriums vom 3. April 1859,

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

wodurch erklärt wird, daß im Sinne der bestehenden Gesetze Geld- und andere Vermögensstrafen auf die Erben des Verurtheilten übergehen, wenn der Tod desselben nach eingetretener Rechtskraft des Straferkenntnisses erfolgt ist.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XIII. Stück, Nr. 52, ausgegeben am 19. April 1859.

Ueber entstandene Zweifel wird in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 30. März 1859, in Erläuterung der bestehenden Gesetze erklärt, daß alle, sowohl in dem allgemeinen Strafgesetzbuche als in anderen Gesetzen verhängten Geld- und übrigen Vermögensstrafen, daher insbesondere auch die mit der unerlaubten Geschenkanahme in Amtssachen und der Verleitung zum Mißbrauche der Amtsgewalt verbundene Verpflichtung zum Erlage des unerlaubten Geschenkes, und die in Folge der Desertionsbegünstigung zu leistenden Zahlungen an die Kriegscasse, dann die Strafen

чївнї се азвїче де фаворїлїе карї прїн §§. 284 мї 285 дїн лїедеа мї-нераре мїнераре (бдл. имп. дїн анзлз 1854 Nr. 164) сѣнт кончесе ера-рїлзлї прїтре маррїнїлїе домїнїеорлї де етатлї мї де фондлї.

Ан влїетїнзлї имперїале мїнїстерїлїе XII, Nr. 51, естрпадатлї ан 2. Априліе 1859.

Maiestatea Ca ч. p. anocтолїкъ прїн рескриптзлї имперѣтескъ дїн 13. Martie 1859, а вїневоїтлї а апрова, ка сѣ фїз лїберъ де азї днколо нентрїс їндїстріа прїватлїс есплоатареа де кървнїлї де нїтрлї, карї се афлз прїтре маррїнїлїе домїнїеорлї де етатлї мї до фондлї дїн Ȫngaria, Ардеалл, Кроація, Сїавонїа, Банатзлї лїмїнїанлї мї Воїводатлїлїс сербїклї, афлрлї де влїнерїлїе де коронлї Дїосгїюр мї де влїнерїлїе де етатлї Печка, Лїповлї, Лзгонтлї мї Флзїетлї преклїт мї де ачеле влїнерїлїе де етатлї мї до фондлї ан прївїнга кърора дрентлїлї есклїсївїлї де а есплоата кървнїлї де нїтрлї нлї ва фї кончеслї крїва прїн контронтлї, азїкандсѣ де фаворїлїе дїн §. 284 мї 285 дїн лїедеа мїнераре, карї с'аз фостлї кончеслї про-прїетарїорлї де прїмїнтлї нлїлї ла канетлїлї ллї Онтонтре 1859.

Баронлї де Брук м. п.

Nr. 63.

Ordinьчиunea

ministerїлїлї де жѣтїгїлї дїн 3. Apr. 1859,

нентрїс тлїе цереале имперїлїлїлї, афлрлї де конфїнїлїлї мїлїтарлї,

прїн каре се декларлї, клїмкъ не те-меїлїлїлї лїцїлїорлї че есїетлї, неденсѣде де ванї мї де аллї авере треклї мї ла ерезїї кондемнатлїлї деклїмва млїрїтеа кондемнатлїлї ва фї зрматлї днлїлї че а прїпатлї ан нлїтере де лїеде сѣнтїнга пенале.

Ан влїетїнзлї имперїале мїнїстерїлїе XIII, Nr. 52, естрпадатлї ан 19. Априліе 1859.

Снре а ресфїра дндолїелїе нлїсклїе мї снре а есплїка лїелїе че есїетлї, се декларлї не темїлїлїлї рескриптзлїлї имперѣтескъ дїн 30. Martie 1859, клїмкъ ан каслїлї кандлї млїрїтеа кондемнатлїлї ва фї зрматлї днлїлї че а прї-патлї ан нлїтере де лїеде сѣнтїнга пенале, неденсѣде де ванї мї де аллї авере треклї тлїе мї ла ерезїї кондемнатлїлї мї, ансїме атлїлї челе дїн кодїчеле пенале зїнїерсале, клїтлї мї челе дїн аллї лїелї, прїн зрмаре ан снелїе, трлїе мї облїгьїлїнеа де а денне дартлїлї нелїетлїлї че е прїнпрїнатлїлї кс акчонтареа де

tárba teljesítendő fizetések, továbbá a biztosítványok elvesztéséből s portékák, áruk és más tárgyak elkobzásából álló büntetések, melyekre valaki valamely büntető határozat által ítéltetett, az elítéltnak örökösire átszállanak, ha annak halála a büntető határozat jogerővé válta után történt.

Gróf Nádasdy s. k.

64. szám.

Rendelete

a bel-, igazság-, vallás- és oktatásügyi ministeriumoknak, a hadsereg főparancsnokságának s a legfőbb rendőri hatóságnak 1859. április 5-ről,

kiható a birodalom egész területére,

melly által az 1859. április 1-jén kelt legfelsőbb határozvány folytán, az államkormány által világosan el nem ismert vagy meg nem engedett vallás-társulatok (felekezetek) önhatalmu behozatala, vagy az azokbani részvétel büntetésre méltónak nyilvánítottatik.

A birodalmi törvénylap XIII. dar. 53. sz. kiadatott április 19-kén 1859.

Minthogy több koronaországokban ismételve megkísérltetett az egyes vallásfelekezeteket tiltó törvényes szabályoknak az általi kijátszása, hogy az említett felekezetek követői felekezetöknek csak nevét változtatják meg; ennél fogva az illyes cselszövények meggátolása végett, az 1859. április 1-jén kelt legfelsőbb határozvány folytán következő rendeltetik:

A ki valamely az államkormány által világosan el nem ismert vagy meg nem engedett vallástársulatot (felekezetet) önhatalmulag behoz vagy behozni megkísérel, e végett követőket szerez, előadásokat tart vagy közzétesz, gyülekezeteket rendez vagy azokban részt vesz, vagy bármiféle arra czélzó cselekvényt merényel, az által, a mennyiben cselekvési módja már az általános büntető törvény szerint büntethetőnek nem látszik, kihágást követ el, mely az 1857. szeptember 30-kán kelt rendelet (bir. törv. lap 198. sz.) szerint fenyítendő.

Ezen szabály kihirdetése napjától fogva a birodalom egész területén hatályba lép.

Báró Bach s. k.

Gróf Thun s. k.

Gróf Nádasdy s. k.

Báró Kempen s. k., a. t. n.

Ő császárszári Fensége a hadsereg főparancsnokságának főnöke helyett:

Báró Eynatten s. k. a. t. n.

des Verfalles von Cautionen, Waaren, Feilschaften und anderen Gegenständen, wozu Jemand durch ein Straferkenntnis verurtheilt worden ist, auf die Erben des Verurtheilten übergehen, wenn der Tod des Letzteren erst nach eingetretener Rechtskraft des Straferkenntnisses erfolgt ist.

Graf Nádasdy m. p.

No. 64.

Verordnung

der Ministerien des Innern, der Justiz, des Cultus und Unterrichts, des Armee-Ober-Commando und der obersten Polizeibehörde vom 5. April 1859,

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

wodurch, in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 1. April 1859, die eigenmächtige Einführung von Religionsgesellschaften (Secten), welche von der Staatsverwaltung nicht ausdrücklich anerkannt oder zugelassen sind, oder die Theilnahme daran als strafbar erklärt wird.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XIII. Stück No. 53, ausgegeben am 19. April 1859.

Da in mehreren Kronländern wiederholte Versuche vorgekommen sind, die gesetzlichen Vorschriften, durch welche einzelne Religionssecten verboten wurden, dadurch zu umgehen, daß die Anhänger derselben nur den Namen ihrer Secte ändern, so wird, um solchen Umtrieben vorzubeugen, in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 1. April 1859 verordnet:

Wer eigenmächtig eine Religionsgesellschaft (Secte), welche von der Staatsverwaltung nicht ausdrücklich anerkannt oder zugelassen ist, einführt oder einzuführen versucht, zu diesem Zwecke Befenner anwirbt, Vorträge hält oder veröffentlicht, Versammlungen veranstaltet oder denselben beizohnt, oder was immer für eine dahin abzielende Handlung unternimmt, begeht dadurch, in soweit seine Handlungsweise nicht schon nach dem allgemeinen Strafgesetze als strafbar erscheint, eine Uebertretung, welche nach der Verordnung vom 30. September 1857, Nr. 198 des Reichs-Gesetz-Blattes, zu behandeln ist.

Diese Vorschrift hat vom Tage ihrer Kundmachung im ganzen Umfange des Reiches in Wirksamkeit zu treten.

Freiherr von Bach m. p.

Graf Thun m. p.

Graf Nádasdy m. p.

Freiherr von Kempen m. p., F.M.E.

In Vertretung Seiner kaiserl. Hoheit des Herrn Chefs des Armee-Ober-Commando:

Freiherr von Eynatten m. p. F.M.E.

даръли попермисе дн треби официал ми къ седъчереа де а кълака пстереа официале, ассеминеа трекъ ми солвчичниле че сжнт а се респонде ла касса великъ дн зрпа фаворипел де десерчизне прокъм ми педенселе де кадъчitatea де кадъчлн, търфърл, скъле ми ате обиенто ла карл ва фи фоткъ кондемнатъ чинева прин сжтинъз пепале.

Komitele Nádasdy m. n.

Nr. 64.

Ordinъчнеа

ministerielorъ de interne, de жд-стипиъ, de кълтъ ми дъвъдъмжнтъ, apoi a сжпремеи комманде де ѳте ми а сжпремеи азторитъци де полицие дин 5. Априлие 1859,

нентъс тоте геризе имперълси,

prin care se temelъз рескриптълзи имперътекъ дин 1. Априлие 1859, днпродъчереа волънтариъ де секте релиционари карл нъ сжнт ресноокъте ор пермисе еспресъ де кътръ администрътора етатълзи прокъм ми днпъртъширеа ла ачесте секте, се декларъ де пюниеръ.

Дн вълетинълъ имперъле тьъзнкълъ XIII, Nr. 53, еспрадъ дн 19. Априлие 1859.

Са обсерватъ къкъкъ дн маи тьлате перл але имперълзи с'аъ фькъкъ маи тьлате днчеркъри ка, спре а днкънъзра прескриптелъ легалл прин карл сжнт proibite зпеле секте релиционари, партиципи ачесторъ секте днскимъз пьзмаи пьмеле сектеи лоръ. Дрентъ ачечеа спре а пьне капетъ ачесторъ пелетъзирл се ordinъ зрпътореле не темелъз рескриптълзи имперътекъ дин 1. Априлие 1859:

Челъ че ва днпродъче ор ва днчерка съ днпродъкъ в'о сектъ релиционаре, каре нъ е ресноокътъ ор пермисъ еспресъ де кътръ етатъ, прокъм ми челъ че ва днвъла дъпъ партиципи, ва цинъ ор ва пьзлика прелетерл, ва фаче ор ва фи де фадъ ла асфелъз де адъпърл, ор ва днпрепринде пер че фантъ спре ачестъ скопъ, комите прин ачечеа о аватере каре е а се транта дъпъ ordinъчизнеа дин 30. Сентембре 1857 (въл. имп. Nr. 198) докъмба фанта лъи нъ ва фи а се педенци ми фъръ де ачечеа дъпъ лелъле пепал зниверсарл.

Ачечеа ordinъчизне ва днтра дн пстере дн тотъ имперълъ дин зиза дн каре се ва пьзлика.

Баронълъ де Бах m. n.

Komitele Thun m. n.

Komitele Nádasdy m. n.

Баронълъ де Kempen m. n. M. A.

Дн абсжнда днълц. Сале днп. а домълзи шѳкъ алъ сжпремеи комманде де ѳте:

Баронълъ де Eynatten m. n. M. A.

65. szám.

Rendelete**az igazságügyi ministeriumnak 1859
april 9-ről,**iható a birodalom egész területére, a katonai határőrséget
kivéve,**melly által a büntető perrendtartás
316. §. értelmeztetik.**A birodalmi törvénylap XIII. dar. 54. sz. ki-
adatott april 19-kén 1859.

Előfordult kétségek elhárítása végett a büntető perrendtartás 316. §-nak értelmezésekép kijelentetik, hogy azon fogoly, ki ítélet által büntetlennek nyilvánított, vagy a bizonyítékok elégtelensége miatt a vád alul fölmentett, akkor is szabadságba helyezendő, ha az elsőbb esetben az állam-ügyészség a fölebbezést csak azon irányban jelentette be, hogy az ítélet nem a bizonyítékok elégtelensége miatt fölmentésre szolt, a második esetben pedig a vádlottnak, hozzátartozóinak vagy az államügyésznek fölebbezése csupán arra volt intézve, hogy a vádlott ellen nem büntelenségi hanem csak a bizonyítékok elégtelensége miatt fölmentő ítélet hozatott.

Gróf Nádasdy s. k.

66. szám.

Hirdetménye**a pénzügyi ministeriumnak 1859
april 9-ről,**

kiható Karántára,

**a bleibergi bányabiztosság megszün-
tetése iránt.**A birodalmi törvénylap XIII. dar. 55. sz. ki-
adatott april 19-kén 1859.

67. szám.

Hirdetménye**a pénzügyi ministeriumnak 1859
april 12-ről,**

kiható Alsó- és Felső-Ausztriára,

**a bányakapitányságnak Steyrből St.
Pöltenbe való áttétele s a bécsujvá-
rosi bányabiztosság megszüntetése
iránt.**A birodalmi törvénylap XIII. dar. 56. sz. ki-
adatott april 19-kén 1859.

Nr. 65.

Verordnung**des Justizministeriums vom 9. April
1859,**wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme
der Mitbürgergränze,**wodurch der §. 316 der Strafpro-
cess-Ordnung erläutert wird.**Im Reichs-Gesetz-Blatte, XIII. Stück, No. 54,
ausgegeben am 19. April 1859.

Zur Behebung vorgekommener Zweifel wird in Erläuterung des §. 316 der Strafprozess-Ordnung erklärt, daß ein Verhafteter, welcher durch Urtheil schuldlos erkannt, oder wegen Unzulänglichkeit der Beweismittel von der Anklage freigesprochen wurde, auch dann in Freiheit zu setzen ist, wenn in dem ersteren Falle die Staatsanwaltschaft die Berufung nur in der Richtung angebracht hat, daß das Urtheil nicht auf Freisprechung aus Unzulänglichkeit der Beweismittel gelautet hat, im zweiten Falle aber die Berufung des Beschuldigten, seiner Angehörigen oder des Staatsanwaltes bloß dahin gerichtet war, daß wider denselben nicht ein Schuldsigkeitsurtheil, sondern bloß ein freisprechendes Erkenntniß wegen Unzulänglichkeit der Beweismittel geschöpft worden ist.

Graf Nádasdy m. p.

No. 66.

Rundmachung**des Finanzministeriums vom 9. April
1859,**

giltig für Kärthen,

**über die Aufhebung des Bergcom-
missariates in Bleiberg.**Im Reichs-Gesetz-Blatte XIII. Stück, No. 55,
ausgegeben am 19. April 1859.

No. 67.

Rundmachung**des Finanzministeriums vom 12.
April 1859,**

giltig für Oesterreich unter und ob der Enns,

**in Betreff der Ueberstellung der Berg-
hauptmannschaft von Steyr nach St.
Pölten, und der Aufhebung des Berg-
commissariates in Wiener Neustadt.**Im Reichs-Gesetz-Blatte XIII. Stück, No. 56,
ausgegeben am 19. April 1859.

Nr. 65.

Ordinancynea**ministeriális de жетигіз din 9. Apr.
1859,**

pentru toate ținuturile imperiale, afară de confințele militare,

**prin care se esplică §. 316 din
procedura penale.**Am înțelesul imperialo mănăstirească XIII, Nr.
54, editată la 19. Aprilie 1859.

Cu privire a recăpătării drepturilor penale se esplică §. 316, din procedura penală mi se declară, cămăreștii apreciază, care se va declara de nevalabil prin căminul or de liber de acuză pentru neajunsurile mijloacelor de comprobare, e a se elibera din principiu cămăreștii mi atârni cămăreștii la care dinteis procuratură de stat va fi apelată numai pentru aceea, pentru că căminul nu este pentru eliberarea din cauza neajunsurilor mijloacelor de comprobare mi la care al doilea cămăreștii accuzat, rădolea și or procuratură de stat va fi apelată numai pentru aceea pentru cămăreștii contra accuzatului nu se va fi pronunțat căminul de nevalabilitate, ci numai eliberarea din cauza neajunsurilor mijloacelor de comprobare.

Komiterele Nádasdy m. n.

Nr. 66.

Публикация**ministeriális de Finance din 9.
Aprilie 1859,**

pentru Carintia,

**prin care se desființează commi-
sariatul minere din Bleiberg.**Am înțelesul imperialo mănăstirească XIII, Nr.
55, editată la 19. Aprilie 1859.

Nr. 67.

Публикация**ministeriális de Finance din 12.
Aprilie 1859,**

pentru Austria de sus și de jos de Enns,

**prin care se mută la St. Pölten
кабинетный minere din Steyr și
se desființează commissariatul mi-
nere din Wiener Neustadt.**Am înțelesul imperialo mănăstirească XIII, Nr.
56, editată la 19. Aprilie 1859.

68. szám.

Hirdetménye

a pénzügyi ministeriumnak 1859
 april 12-ről.

kiható Galiczia s Bukovinára,

a delatyni, stebniki és kaczykai bányabiztosságok megszüntetése iránt.

A birodalmi törvénylap XIII. dar. 57. sz. kiadatott april 19-kén 1859.

69. szám.

Rendelete

a bel-, igazság- és pénzügyi ministeriumoknak 1859 april 7-ről, a dobruschkai járáshivatalnak Csehországban Opocnoba lett áttétele iránt.

A birodalmi törvénylap XVII. dar. 61. sz. kiadatott april 30-kán 1859.

70. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyi ministeriumnak 1859 april 15-ről, a krakói pénzügyi járásban megszüntetett szczucini II. osztályú mellékvámhivatalnak ismétli helyreállítása iránt.

A birodalmi törvénylap XVII. dar. 62. sz. kiadatott april 30-kán 1859.

71. szám.

Rendelete

a bel-, igazság- és pénzügyi ministeriumoknak 1859 april 19-ről, a pozsoni közigazgatási területben a mosóczi szolgabírói járásnak végleges székhelyéről Znio-Várallyáról leendő elnevezése iránt.

A birodalmi törvénylap XVII. dar. 63. sz. kiadatott april 30-kán 1859.

Ő cs. k. apostoli Felsége 1859 april 13-kán kelt legfelsőbb határozványával megengedni méltóztatott, hogy a pozsoni közigaz-
 I. 1859.

No. 68.

Kundmachung

des Finanzministeriums vom 12.
 April 1859,

giltig für Galizien und die Bukowina,

über die Auflassung der Bergcommissariate in Delatyn, Stebnik und Kaczyka.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XIII. Stück No. 57, ausgegeben am 19. April 1859.

No. 69.

V e r o r d n u n g

der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 7. April 1859, betreffend die Verlegung des Bezirksamtes von Dobruschka nach Opocno in Böhmen.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XVII. Stück, No. 61, ausgegeben am 30. April 1859.

No. 70.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 15. April 1859, über die Wiederherstellung des aufgehobenen Nebenpostamtes II. Classe Szcucin im Krakauer Finanzbezirke.

Im Reichs-Gesetz-Blatte, XVII. Stück, No. 62, ausgegeben am 30. April 1859.

No. 71.

V e r o r d n u n g

der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 19. April 1859, betreffend die Benennung des Mosóczer Stuhlbezirkes im Preßburger Verwaltungsgebiete nach dem definitiven Amtssitze Znio-Várallya.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XVII. Stück, No. 63, ausgegeben am 30. April 1859.

Seine k. k. Apostolische Majestät geruhen mit der Allerhöchster Entschließung vom 13. April 1859 zu gestatten, daß der Amtssitz des

Nr. 68.

Извѣстія

ministerială de Finance din 12.
 Aprilie 1859,

pentru Galiczia și Bucovina,

prin care se desființează comisiunile miniere din Delatyn, Stebnik și Kaczyka

În buletinul imperial numărul XIII, Nr. 57, eșpadatș din 19. Aprilie 1859.

Nr. 69.

Ordinъ

ministerială de interne, de justiție și de Finance din 7. Aprilie 1859, despre strămutarea oficiului de prețuri din Dobruška și Opocno în Boemia.

În buletinul imperial numărul XII, Nr. 61, eșpadatș din 30. Aprilie 1859.

Nr. 70.

Dekretъ

ministerială de Finance din 15. Aprilie 1859, despre restabilirea desființatului oficiu akcesoriu de vamă de clasa a II. din Szcucin și prețura financiară din Krakovia.

În buletinul imperial numărul XII, Nr. 62, eșpadatș din 30. Aprilie 1859.

Nr. 71.

Ordinъ

ministerială de interne, de justiție și de Finance din 19. Aprilie 1859, prin care prețorul Momoy din teritoriul administrativ al Pomoniului și de asemenea din definitivul meșterant al oficiului Znio-Várallya.

În buletinul imperial numărul XII, Nr. 63, eșpadatș din 30. Aprilie 1859.

Мърия Са ч. р. апостолікъ а виневоітѣ, prin рескрипція дшперлътеціѣ din 13. Aprilie 1859, а permite ка, меѣзмънтъ офіціале

gatási területben az eddigi mosóczi szolgabírói hivatal székhelye véglegesen Znio-Várallyán maradjon, s hogy a járás ennekutánna a szolgabírói hivatal számára véglegesen kitűzött székhelyről „znio-várallyai“ járásnak nevezessék.

Mi is a bel-, igazság- és pénzügyi ministeriumoknak Magyarország politikai és bírósági szervezése tárgyában 1854 april 6-kán kelt rendeletére (bir. törv. lap 10. sz.) vonatkozólag, ezennel közhirrre tétetik.

Báró **Bach** s. k.

Báró **Bruck** s. k.

Gróf **Nádasdy** s. k.

72. szám.

Rendelete

az igazságügyi ministeriumnak 1859 april 20-ról, mellyel azon időpont tétetik közhirrre, a mellyben a jegyzői rendtartás a soproni, pesti, pozsoni és nagyváradai országos főtörvényszékek területén hatályba lépend.

A birodalmi törvénylap XVII. dar. 64. sz. kiadatott april 30-kán 1859.

Az 1858 február 7-kén kelt legfelsőbb nyiltparancs (bir. törv. lap 23. sz.) I. cikkéhez képest, az 1855 május 21-kén kelt legfelsőbb nyiltparancsokkal (birod. törv. lap 94. sz.) közhirrre tett jegyzői rendtartás hatályának kezdete mindazon határozatokban, mellyekre nézve az említett nyiltparancsokban világosan más nem rendeltetik, a soproni országos főtörvényszék körületében 1859 július 1-jére, a pesti, pozsoni és nagyváradai országos főtörvényszékek körületében pedig 1859 augusztus 1-jére rendeltetett.

Az igazságügyi ministerium egyszersmind a jegyzők székhelyeinek az 1858 február 16-kán kelt kibocsátvánnyal (birod. törv. lap 24. sz.) közhirrre tett fölosztásában változást tett annyiban, a mennyiben egy cs. k. közjegyző székhelye a soproni országos főtörvényszék körületében Szombathelyről Kőszegre, s a pesti országos főtörvényszék körületében Szegedről Szentésre tétetett át.

Gróf **Nádasdy** s. k.

bisherigen Mosóczer Stuhlrichteramt im Pressburger Verwaltungsgebiete definitiv in Znio-Várallya belassen, und der Bezirk fortan nach dem definitiv zugewiesenen Amtssitze des Stuhlrichteramtess „Znio-Várallya“ genannt werde.

Was hiemit mit Bezug auf die Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 6. April 1854 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 10), betreffend die politische und gerichtliche Organisation des Königreiches Ungarn, zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Freiherr von **Bach** m. p.

Freiherr von **Bruck** m. p.

Graf **Nádasdy** m. p.

No. 72.

Verordnung

des Justizministeriums vom 20. April 1859, über den Zeitpunkt des Eintrittes der Wirksamkeit der Notariatsordnung im Oedenburger, Pesther, Pressburger und Großwardeiner Oberlandesgerichtssprengel.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XVII. Stück, No. 64, ausgegeben am 30. April 1859.

In Gemäßheit des Artikel I des Allerhöchsten Patentess vom 7. Februar 1858, Nr. 23 des Reichs-Gesetz-Blattes, wird der Beginn der Wirksamkeit der mit dem Allerhöchsten Patente vom 21. Mai 1855, Nr. 94 des Reichs-Gesetz-Blattes, kundgemachten Notariatsordnung in allen Bestimmungen, rücksichtlich welcher in den gedachten Patenten nicht ausdrücklich etwas Anderes festgesetzt ist, in dem Oedenburger Oberlandesgerichtssprengel auf den 1. Juli 1859 in dem Pesther, Pressburger und Großwardeiner Oberlandesgerichtssprengel aber auf den 1. August 1859 angeordnet.

Zugleich hat das Justizministerium in der mit dem Erlasse vom 16. Februar 1858, Nr. 24 des Reichs-Gesetz-Blattes kundgemachten Verteilung der Notariatsitze insoweit eine Aenderung eintreten lassen, als der Amtssitz eines k. k. öffentlichen Notars im Oedenburger Oberlandesgerichtssprengel von Steinamanger nach Güns, und im Pesther-Oberlandesgerichtssprengel von Szegedin nach Szentes verlegt wurde.

Graf **Nádasdy** m. p.

alás officialis de pretarъ Momoy an teritorias administrativas als Pomoniasis съ рещанъ definitivъ an Znio-Várallya, прекум ми ка претара ачества не вииторис съ се нмщескъ „Znio-Várallya“, дънъ кмъ се нмщесче шезъмжнталъ officiale accemnatъ definitivъ нентръ officialis ачестей претаре.

Aчества се адъче ла пьзликъ кьпосчиръкъ кь лъаре аминте ла ordinъчинеа minicterielopъ de interne, de жьстигъ ми de finance din 6. Aprilie 1854 (всл. имп. Nr. 10), despre organizъчинеа политикъ ми жьридикъ а дьгарией.

Баронъ **de Bach** m. p.

Баронъ **de Bruck** m. p.

Комителе **Nádasdy** m. p.

Nr. 72.

Ordinъчинеа

minicterielopъ de жьстигъ din 20. Aprilie 1859, despre timpълъ, кьндъ рещъмжнталъ notariale съ дьнтре an antivitare an teritoriasъ кьрпидь лоръ appellate din Monponis, Песте, Pomonis ми дръеа mare.

An вьзлетинълъ империяле тьзънкъкъ XVII, Nr. 64, естрьдатъ an 30. Aprilie 1859.

An конформитате кь артикълъ I алъ патентей дьмпорътесчй din 7. Фьвръ 1858, вьсл. имп. Nr. 23, се ordinъ ка, рещъмжнталъ notariale, пьзликатъ кь патента дьмпорътескъ din 21. Маис 1855, вьсл. имп. Nr. 94, кь тоте дьнъсчечинъле лъи an привинъа кьроръ нъ воръ фй еьториндъ аьчева ньмителе патенте, съ дьнтре an antivitare din 1. Излис 1859, an teritoriasъ кьртеи appellate din Monponis, еар' din 1. Августъ 1859 съ дьнтре an antivitare an teritoriasъ кьрпидь лоръ appellate din Песте, Pomonis ми дръеа mare.

Totdeodatъ а фькстъ minicterielopъ de жьстигъ an дьнтрпиреа шезъминтелоръ notariale, пьзликатъ кь декретьлъ din 16. Фьвръ 1858, modifickъчине actfelis, ка шезъмжнталъ officiale алъ жьнъ notaris пьзликъ ч. p. din teritoriasъ кьртеи appellate din Monponis съ се нмте din Штаймангер ла Гисне, еар' an teritoriasъ кьртеи appellate din Песте съ се нмте шезъмжнталъ жьнъ notaris din Ceredinъ an Centem.

Комителе **Nádasdy** m. p.

73. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyi ministeriumnak 1859. april 21-ről. a cervignanoi I. osztályu mellékvámhivatalnak, az általános vámterületből a vámkedvezményrei igényvel Dalmátországba küldendő belföldi termelvények kilépési kezelésére lett följogositása iránt.

A birodalmi törvénylap XVII. dar. 65. sz. kiadatott april 30-kán 1859.

74. szám.

Rendelete

a bel-, igazság-, pénzügyi és kereskedelmi ministeriumoknak, továbbá a hadsereg főparancsnokságának 1859. april 27-ről,

kiható Tirol és Vorarlbergre,

melly által az 1855. december 8-kán kelt ministeri rendelettel (bir. törv. lap 213. sz.) az államvaspálya-építmények végetti telekbevéltásokra nézve kiszabott eljárás, a kisajátítás utján közvezélokra történő egyéb telekbevéltásokra is kiterjesztetik.

A birodalmi törvénylap XIX. dar. 71. sz. kiadatott május 4-ről 1859.

75. szám.

Rendelete

a pénzügyi ministeriumnak 1859. május 1-ről,

kiható Magyarországra,

melly által a szomolnoki bányakapitányság Kassára tétetik át, s a göllniti, iglói és rozsnyói bányabiztosságok megszüntetnek.

A birodalmi törvénylap XIX. dar. 72. sz. kiadatott május 4-kén 1859.

Az 1858. szeptember 13-kán kelt császári rendelettel (bir. törv. lap 157. sz.) megállá-

No. 73.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 21. April 1859, über die Ermächtigung des Nebenzollamtes I. Classe Cervignano zur Austrittsbehandlung der aus dem allgemeinen Zollgebiete mit dem Anspruche auf die Zollbegünstigung nach Dalmatien zu versendenden inländischen Erzeugnisse.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XVII. Stück, No. 65, ausgegeben am 30. April 1859.

No. 74.

B e r o r d n u n g

der Ministerien des Innern, der Justiz, der Finanzen und des Handels, dann des Armee-Ober-Commando vom 27. April 1859.

wirksam für Tirol und Vorarlberg,

wodurch das, mit Ministerialverordnung vom 8. December 1855, Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 213, vorgeschriebene Verfahren bei Grundeinlösungen für Staats-Eisenbahnbauten auch auf andere im Wege der Expropriation für öffentliche Zwecke vorzunehmende Grundeinlösungen ausgedehnt wird.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XIX. Stück, No. 71, ausgegeben am 4. Mai 1859.

No. 75.

B e r o r d n u n g

des Finanzministeriums vom 1. Mai 1859,

giltig für Ungarn,

womit die Berghauptmannschaft von Schmöllnitz nach Kaschau überstellt, und die Bergcommissariate in Göllnitz, Igló und Rosenau aufgehoben werden.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XIX. Stück, No. 72, ausgegeben am 4. Mai 1859.

In Durchführung der mit kaiserlicher Verordnung vom 13. September 1858 (Reichs-

Nr. 73.

Декретъ

министеріа де Финанге дин 21. Априліе 1859, при каре оФичіа дъ секонда де ватъ де класа I дин Cervignano се рашптерече супре тръитареа де еспортъ а продвителир дъ интерне че се еспортъ. къ дрентъ дъ де Фаворипе въмаре. дин териториа дъ комонд де ватъ дн Далмація.

Дн вълетинъ имперіале тълънкъкъкъ XVII, Nr. 65, есрпатъ дн 30. Априліе 1859.

Nr. 74.

Ординъчизнеа

министеріелоръ, де интерне, де жд-етигіъ, де Финанге ми де коммерчій ми а съпремеї комманде де окто дин 27. Априліе 1859,

нентъс Тироа ші Форарлверха,

при каре, прочесъра прескрипъ де ординъчизнеа министеріале дин 8. Де-чептаре 1855, въл. имп. Nr. 213, нентъс прескъмътареа де пълънтъри супре едификареа де констрв-таре нентъс къладе Ферекаде але ета-тла дъ се естінде ми ла алте прескъм-пърътаре де пълънтъ, че аръ Фі де днтренпінс дъ супре ескондрі пълъче-тотъ не кадеа де еспропрічизне.

Дн вълетинъ имперіале тълънкъкъкъ XIX, Nr. 71, есрпатъ дн 4. Маїс 1859.

Nr. 75.

Ординъчизнеа

министеріа дъ де Финанге дин 1. Маїс 1859,

нентъс Бнраріа,

при каре кънитанатъ дъ монтиктикъ дин Schmöllnitz се етръмътъ ла Кампо-вїа, еар' коммисариате минерарі дин Göllnitz, Igló ми Rosenau се деесфінгеазъ де тотъ.

Дн вълетинъ имперіале тълънкъкъкъ XIX, Nr. 72, есрпатъ дн 4. Маїс 1859.

Супре а есекста ординъчизнеа днтперътескъ дин 13. Септембре 1858, (въл. имп. Nr. 157),

pított bányahatósági szervezet foganatosítása végett következő intézkedések tételnek:

1. A kassai helytartósági osztály közigazgatási területe számára fölállított bányakapitányság Szomolnokról Kassára tételik át, s hatályosságát ott 1859 június elején fogja megkezdeni.

2. Ugyanazon időponttól fogva a kirendelt bányaesküdték fölállítása által nélkülözhetővé vált göllniti, iglói es rozsnói bányabiztosságok megszüntetnek, s ehhez képest a kassai bányakapitányság hatásköre az egész kassai politikai közigazgatási területre kiterjesztetik.

3. A bányakapitányság pénztári és számadási ügyei 1859 június 1-től fogva ellátás végett a kassai országos fiókpénztárhoz utasítottak.

Báró Bruck s. k.

76. szám.

Rendelete

a kereskedelmi ministeriumnak 1859 május 3-ról,

kiható minden koronaországokra,

a szekérposta-küldeményekérti kezesség megszorítása iránt

A. birodalmi törvénylap XIX. dar. 73. sz. kiadatott május 4-kén 1859.

A hadi állapot folytán, a postaintézet föltétlen kezessége a szekérposta-küldeményeknek erőszakosság vagy véletlen esemény által történt elveszéseért, fogyatkozásaért vagy megrongálásaért, melly az 1838 évi szekérpostarendtartás (igazs. törv. gyűjt. 280. sz.; politikai törv. gyűjt. 1838 évfolyam, 66. kötet, 106 sz. 332 s köv. lapok) 32 §-ban van kimondva, azon küldeményekre nézve, mellyek Trieszbe s Iztriaába, a horvát tengermellékre, Dalmátországba s a lombard-velencei királyságba szólnak, vagy ezen országokban adatnak föl, további intézkedésig megszorítottak olly módon, hogy a hadi események által okozott kár a kezesség alul kizárva marad.

Toggenburg lovag s. k.

77. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyi ministeriumnak 1859 május 4-ről,

kiható minden koronaországokra,

az 1859 april 28-kán kelt legfelsőbb

Gesetz-Blatt Nr. 157) festgestellten Organisation der Bergbehörden, werden nachstehende Verfügungen getroffen:

1. Die Berghauptmannschaft für das Verwaltungsgesetz der Kaschauer Statthaltereibehaltung, wird von Schmölnitz nach Kaschau überstellt, und ihre Wirksamkeit daselbst mit Erstem Juni 1859 beginnen.

2. Mit demselben Zeitpunkte werden die, durch Aufstellung exponirter Berggeschwornen entbehrlich gewordenen Bergcommissariate in Göllnitz, Igló und Rosenau eingezogen, und wird demnach der Wirkungsbereich der Berghauptmannschaft in Kaschau über das ganze Kaschauer politische Verwaltungsgebiet ausgedehnt.

3. Die berghauptmannschaftlichen Cassen- und Rechnungsgeschäfte, werden vom 1. Juni 1859 an die Filial-Landeskasse in Kaschau zur Beforgung überwiesen.

Freiherr von Bruck m. p.

No. 76.

B e r o r d n u n g

des Handelsministeriums vom 3. Mai 1859,

gültig für alle Kronländer,

in Betreff der Beschränkung der Haftung für Fahrpost-Sendungen.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XIX. Stück, No. 73, ausgegeben am 4. Mai 1859.

Aus Anlaß des Kriegszustandes wird die, im §. 32 der Fahrpost-Ordnung vom Jahre 1838 (Justiz-Gesetzsammlung Nr. 280; Politische Gesetzsammlung vom Jahre 1838, Band 66, Nr. 106, Seite 332 u. ff.) ausgesprochene unbedingte Haftung der Postanstalt für den, durch verübte Gewalt oder durch ein zufälliges Ereigniß herbeigeführten Verlust, Abgang oder Beschädigung von Fahrpost-Sendungen, in Bezug auf solche Sendungen, welche nach Triest und Istrien, nach dem kroatischen Littoral, Dalmatien und dem lombardisch-venetianischen Königreiche bestimmt sind, oder in diesen Ländern zur Aufgabe kommen, bis auf Weiteres in der Art beschränkt, daß der durch Kriegereignisse verursachte Schaden von der Haftung ausgeschlossen bleibt.

Ritter von Toggenburg m. p.

No. 77.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 4. Mai 1859,

wirksam für alle Kronländer,

die Modalitäten in der Durchführung

prin care c'a ctatoritii organiceviciunea astori-tziloror montanictive, ce fack zpmztorole dicsncevicieni:

1. Ksnitznatsk montanictik pentru teritoriaz administrativ al decernzmtanzk gvernzmntare din Kasovia, ce strzmtz din Schmölnitz n Kasovia, ear' antivitaea lri va nvene akolea din ntsia lri lriis 1859.

2. Totz din aचेत timz ce decfingeeaz kommicariatele minerepi din Göllnitz, Igló mi Rosenau, kari prin konctisirea de jzradl minerepi esnocitazl, c'az fzkz de pncoc. Prin zpmare antivitaea knitznatsk minerepe din Kasovia ce va ectinde necte ntrperz teritoriaz politiko-adminictrativ al Kasoviel.

3. Трєзіє de case mi de komnz ale knitzniei minerepi, ce vorz transzne din 1. lriis 1859 la casa filiale de ceapz din Kasovia, spre ntrpire.

Baronzk de Brck m. p.

Nr. 76.

Ordinčivnea

minictepiazl de kommerčiz din 3. Maiz 1859,

pentru tote țepele imperiazl,

despre restranzerea garantzreinen- trz sreditzele kz posta (diuzingz).

n bzletinzk imperialē mznkiazl XIX, Nr. 73, ecpadatz n 4. Maiz 1859.

Din kasca pescuiazl, gznzirea nekondičivnatz a inclitiazl de nocte, pronzviatz n §. 32 a peryzmntanzl de diuzingz din anzl 1838 (kolēvčivnea de leul jzridive Nr. 280; mi kz. de leul politivē din anzl 1838 tomz 66, Nr. 106, nap. 332 m. c. l.) n privingz nerdepei, defentz al op vzzmzrel, kasate prin foruz op prin o ntkmnlare kasare la sreditzele kz posta ce mznznc- cze deokamdatz, n privingz sreditzele, declinate kztrz Triectz mi Ictria, kztrz livo- ralele kroatikz, Dalmacija mi romnz lom- bardo-venediaz op date la noctz n aचेतo dēri, n aचेत modz kz, damnz kasatz prin ntkmnlzrl belice, va remznē eskiez din gznziz.

Kavalērz de Toggenburg m. p.

Nr. 77.

Dekretkz

minictepiazl de Finance din 4. Maiz 1859,

pentru tote țepile imperiazl,

despre modz kz km cz ce esekto

rendelet fogantatásának módozatai iránt.

A birodalmi törvénylap XX. dar. 74. sz. kiadatott május 6-kán 1859.

Az 1859 april 28-kán kelt legfelsőbb császári rendelet (bir. törv. lap 67. sz.) fogantatása végett, mellyel az állam- és közpénzalapi kötelezvényektől járó jövedelmi adónak kamatokból leendő levonás általi fizetése rendeltetett, következő határozatok tételnek közhírré:

1. A kamatokból öt százalékos levonás alá vetvék minden, bármilyen néven nevezendő állam- és közpénzalapi kötelezvények, akár papírpénzben, akár pedig pengő pénzben kamatoznak azok.

Ez alul csak a bécsi Banco-Lotto-, végre a mailandi és a magyar udvari kamarai kötelezvények vétetnek ki, minthogy ezekre nézve az adómentesség már eredetileg biztosított.

2. A kamatokból öt százalékos levonás az ausztriai értékre szóló kötelezvényeknél a kamat 20-ad részével (azaz egy forinttól 5 krajczárjával); az eredetileg vagy a bécsi érték átszámítása által conventiós pénzben fizetendő kamatoknál pedig olly módon történik, hogy azon összeg, melly ausztriai értékben öt százaléknál többel lett volna fizetendő, ezen ausztriai értékben ezen pótlék nélkül fizetetik. Ehhez képest a hitelező p. o. 25 conventiós forintnyi kamatösszeg helyett, 25 ausztriai értékű forintot; 12 conventiós forint 30 krajczár helyett, 12 forint 50 krajczárt ausztriai értékben; 1 conventiós forint 15 krajczár helyett, 1 forint 25 krajczárt kap ausztriai értékben.

3. Azon fél, melly az állam- és közpénzalapi kötelezvényekből jövedelmet az 1859 közigazgatási évre bevallotta, s az attól kiszabott jövedelmi adót már teljesen lefizette, a kamatokból lehuzott összeget visszkapja annyiban, a mennyiben ezen összeg az illy kötelezvényektől fizetett jövedelmi adó felét meg nem haladja.

4. A félnek a végett, hogy a 3. §-ban említett összeget visszkapja, azon pénztártól, melly a kamatokat kifizeti, a levonás által lefizetett jövedelmi adóról vétbizonyítványt kell kérnie.

5. Ezen vétbizonyítvány azon hivatalnak, mellynél a jövedelem bevallása benyújtott, átadandó, s ugyanott a fél kezénél létező fizetési meghagyás is előmutatandó, hogy a félnek

der Allerhöchsten Verordnung vom 28. April 1859 betreffend.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XX. Stück No. 74, ausgegeben am 6. Mai 1859.

Zur Durchführung der Allerhöchsten kaiserlichen Verordnung vom 28. April 1859 (Reichs-Gesetz-Blatt Nr. 67), welche die Entrichtung der Einkommensteuer von Staats- und öffentlichen Fonds-Obligationen mittelst Abzugs an den Zinsen vorschreibt, werden nachfolgende Bestimmungen zur öffentlichen Kenntniß gebracht:

1. Dem fünfprocentigen Abzuge an den Zinsen unterliegen alle, wie immer Namen habende Staats- und öffentlichen Fonds-Obligationen, sie mögen in Papiergeld oder in klingender Münze verzinst werden.

Hievon sind nur die Wiener-Banco-, dann die Banco-Lotto-, endlich die Mailänder- und die ungarischen Hofkammer-Obligationen ausgenommen, da ihnen die Steuerbefreiung schon ursprünglich zugesichert wurde.

2. Der fünfprocentige Abzug an den Zinsen geschieht bei den auf österreichische Währung lautenden Obligationen mit dem 20. Theile (d. i. 5 Kreuzer vom Gulden); bei den ursprünglich oder durch Umrechnung der Wiener Währung in Conventions-Münze zu bezahlenden Zinsen in der Art, daß der Betrag, welcher mit einem fünfprocentigen Zuschlage in österreichischer Währung zu entrichten gewesen wäre, nunmehr ohne diesen Zuschlag in österreichischer Währung entrichtet wird. Daher erhält der Gläubiger z. B. für einen Zinsbetrag von 25 Gulden Conventions-Münze, 25 Gulden österreichische Währung; für 12 Gulden 30 Kreuzer Conventions-Münze 12 Gulden 50 Kreuzer österreichische Währung; für 1 Gulden 15 Kreuzer Conventions-Münze 1 Gulden 25 Kreuzer österreichische Währung.

3. Diejenige Partei, welche das Einkommen von den Staats- und öffentlichen Fonds-Obligationen für das Verwaltungsjahr 1859 fatirt und die davon bemessene Einkommensteuer bereits vollständig bezahlt hat, erhält den Betrag, welcher ihr von den Zinsen abgezogen wurde, in soweit wieder zurück, als er nicht die Hälfte der für Zinsen aus solchen Obligationen bezahlten Einkommensteuer übersteigt.

4. Um den, im §. 3 erwähnten Betrag zurück zu erlangen, hat die Partei von der Casse, welche die Zinsen bezahlt, eine Empfangsbefätigung über die durch Abzug bezahlte Einkommensteuer zu begehren.

5. Diese Empfangsbefätigung ist dem Amte, bei welchem die Einkommensaffion überreicht worden ist, zu übergeben und daselbst ist auch der, in Händen der Partei ohnehin befindliche Zah-

ordinanţelea împăratăescă din 28. Aprilie 1859.

Am 6. Mai 1859. Nr. 74, extra dată din 6. Mai 1859.

Contra a esecsta ordinanţelea împăratăescă din 28. Aprilie 1859 (bzl. imp. Nr. 67) prin care se prescrie ca, darea de vinite dăru obliganţilor de stat şi de fonduri publice, să se respunde prin scutirea din procentele, se publică următoarele dispoziţiuni:

1. Scutirea de vinţi la câştig din procentele, se va întreprinde la toate obliganţiile de stat şi de fonduri publice, nemăcar săm se vor şi nomi şi fi de a se respunde procentele dăru ele din bani de câştig or din bani câştigaţi.

Nămăi din privinţa obliganţilor bancă de Viena, apoi a loteriei de bancă şi din câştig din privinţa obliganţilor de Milană şi a camerei imperiale de câştig, se face excepţiune, kăci acestora li s'a promis liberarea de dare dăru dăru dăru.

2. La obliganţiile câştiga din valsta austriacă se va face scutirea de vinţi la câştig din procentele actuale, kă se va respunde a 20 partea din acest (5 kărceri din şti fiorin); ear la procentele, kări din dăru dăru dăru de respunde din moneta convenţională, or prin dăru dăru de Viena din moneta convenţională, scutirea se va face din acest mod kă, s'ma ce ar fi de respunde din valsta austriacă kă şti adăru de vinţi procentele, se va respunde de aici înainte din valsta austriacă, dăru de acest adăru. Prin câştig, kreditorul va câştiga c. e. pentru 25 fiorin din moneta convenţională s'măi 25 fl. din valsta austriacă; pentru 12 fiorin 30 kărceri moneta convenţională s'măi 12 fiorin 50 kărceri din valsta austriacă; pentru şti fiorin 15 kărceri din moneta convenţională, 1 fiorin 25 kărceri din valsta austriacă.

3. Partea, care pentru anul administrativ 1859, a făcut factiunea pentru vinite de la obliganţii de stat şi de fonduri publice şi a respuns pe deplin dăru de vinite demăscat dăru ele, va câştiga dăru dăru s'ma, ce i se va fi scutat din procentele şi anume dăru atăru, dăru kăru acest s'mă nu va fi trecut peste câştigarea dăru de vinite, respunde dăru procentele din actuale de obliganţi.

4. Contra a câştiga s'ma indicat din §. 3, partea va cere de la cassa, care respunde procentele, o adeverinţă de pomenire despre dăru de vinite, ce s'a respuns prin scutirea.

5. Adeverinţa de pomenire se va da la oficiul, la care s'a dat factiunea despre vinite. Acemenea se va prezenta la acest oficiu şi mandata de solviune, ce mi de

visszatérítendő összeg felszámítottassék. Az ezen hivatal által felszámított összeget ott kell fölvenni, hol a jövedelmi adó lefizettetett.

6. A fél a visszatérítendő jövedelmi adókép felszámított összeggel együtt az adópótlékok fejében lefizetett aránylagos részt is visszakapja.

7. Ha a különböző határidőkben lejáró kamatok a fél által különböző határidőkben vétetnek föl; szabadságában áll a kamatokból lehuzott összegnek, s az adópótlékokbeli megfelelő részletnek visszatérítését esetről esetre vagy egyszerre kívánja.

8. Azon feleknek, kik állam- és közpénzalapi kötelezvényekből jövedelmüket bevaltották ugyan, de az attól kiszabott jövedelmi adót még teljesen le nem fizették, a kamatok fölvételénél lehuzott összeg nem térített meg készpénzben, hanem az 1859 közigazgatási évre kiszabott adóbeli tartozásukból leszámítatik annyiban, a mennyiben az illy kötelezvényektől kamatok után kiszabott jövedelmi adó felét meg nem haladja. Ha pedig az adótartozás leszámított összege a kamatokból lehuzott összegnél nealán csekélyebb; illy esetben a különbség készpénzben térítendő meg.

9. A 8. §-ban említett esetekben a fél hasonlóképp ahhoz tartisa magát, a mi a 4, 5 és 7. §§-ban rendeltetett.

10. Az 1859 april 28-kán kelt legfelsőbb császári rendelet, azon kamatokra, mellyeket 1859 május 1-je előtt föl lehetett volna venni, nem alkalmazandó.

11. Jelen kibocsátvány a részletes jelzálogi s a 3-százalékos központi pénztári utalványokkal bánásmódra nem hat ki.

Báro **Bruck** s. k.

78. szám.

Rendelete

a kereskedelmi ministeriumnak 1859 május 4-ről,

kiható minden koronaországokra,

a szekerposta-küldeményekérti kezesség tárgyában 1859 május 3-kán kelt rendelet (bir. törv. lap 73. sz.) értelmezése iránt.

A birodalmi törvénylap XX. dar. 75. sz. kiadatott május 6-kán 1859.

A szekerposta-küldeményekérti kezesség

lungsauftrag vorzulegen, damit der ihr gebührende Rückvergütungsbetrag liquidirt werde. Der von jenem Amte liquidirte Betrag ist dort zu erheben, wo die Einkommensteuer bezahlt wurde.

6. Mit dem, als rückvergütende Einkommensteuer liquidirten Beträge erhält die Partei auch den an Zuschlügen bezahlten verhältnismäßigen Antheil zurück.

7. Wenn die, in verschiedenen Terminen fälligen Zinsen von der Partei in verschiedenen Terminen erhoben werden; so steht ihr frei, die Rückvergütung des von den Zinsen abgezogenen Betrages und des entsprechenden Antheiles an den Zuschlügen, entweder von Fall zu Fall oder auf Ein Mal anzusprechen.

8. Denjenigen Parteien, welche ihr Einkommen von Staats- und öffentlichen Fondsobligationen zwar saßirt, aber die davon bemessene Einkommensteuer noch nicht vollständig berichtigt haben, wird der, bei Erhebung der Zinsen abgezogene Betrag nicht bar vergütet, sondern von ihrer, für das Verwaltungsjahr 1859, bemessenen Steuerschuldigkeit in soweit abgeschrieben, als er nicht die Hälfte der für Zinsen auf solche Obligationen bemessenen Einkommensteuer überschreitet. Wäre aber der abgeschriebene Betrag der Steuerschuldigkeit etwa geringer, als der von den Zinsen abgezogene Betrag; so ist in einem solchen Falle die Differenz bar zu vergüten.

9. In den, im §. 8 erwähnten Fällen hat die Partei sich in ähnlicher Weise zu benehmen, wie sie in den §§. 4, 5 und 7 vorgeschrieben ist.

10. Die Allerhöchste, kaiserliche Verordnung vom 28. April 1859, hat auf Zinsen, welche vor dem 1. Mai 1859 erhoben werden konnten, keine Anwendung.

11. Für die Behandlung der Zinsen von Partial-Hypothekar- und von 3percentigen Centralcasse-Anweisungen hat der vorliegende Erlaß nicht zu gelten.

Freiherr von **Bruck** m. p.

No. 78.

V e r o r d n u n g

des Handelsministeriums vom 4. Mai 1859,

giltig für alle Kronländer,

mit einer Erläuterung der Verordnung vom 3. Mai 1859, Nr. 73 des Reichs-Gesetz-Blattes, in Betreff der Haftung für Fahrpost-Sendungen.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XX. Stück Nr. 75, ausgegeben am 6. Mai 1859.

Die im Reichs-Gesetz-Blatte, Stück XIX,

alimintreoa e an mapele paryel, mi ayeasta ce va face spre a 'i ce pte limpezi cma de rebonifikare, kape 'i ce kvine.

Cma limpezit de acela ofict ce va recene akolo, unde c'a respncs darea de vinite.

6. Laolalt k cma, ce c'a limpezit c 'i ce respncs ka dape de vinite, napea va kvnta ndrnti mi paryne amzvat, ce c'a respncs ka adaze.

7. Dekrta procentelo, kadcho an termine diferite, ce vorz anktca de ktrp parte an termine diferite; atny 'i va cta an voiz, a ceto rebonifikareo cmei cetrace din procento mi korespnztoroa nape de adaze, cös din kvnd an kvnd cös odatz.

8. Parylor, kape de fktz vorz fi fktz factinea despre vinitz cels az din ovlegyisni de ctatz mi de fondspile kvlyce, nce n vorz fi respncs ne depinz darea de vinite demzvat dzp clo, n az ce va rebonifika an nmeratz cma cetrac la dkcaroa procentelor, ci li ce va cetrace din detoringa lor do dape, demzvat ne anaz 1859 antz atz, antz kvly aca cmt n va fi mal mare dekatz jmtatoa dpe de vinite, ce c'a demzvat pentz procento dola actfelz do ovlegyisni. Kvnd nco cma cetrac din detoringa de dape, ap fi mal mik dekatz cma cetrac din procento; atny diferinga recatztoro do aicy, ce va respnde an nmeratz.

9. An kacpilo indikato an §. 8, va procede parte an modaz prescrie an §§. 4, 5 mi 7.

10. Ordinzneoa anperzieskz din 28. Aprilie 1859, n ce va applika la procentelo, kape c'ap fi pte pcepo anainte do 1. Maiz 1859.

11. Ayeit dekretz n va avé valore an privinga trntzpei procentelor, provinito din acemnyisni inotekape naryal mi dia acemnyisni k 3 procento de ale kassel centrali.

Баронъ de **Брук** m. n.

Nr. 78.

Ordinzneoa

ministerial de comerz din 4. Maiz 1859,

pentz toti kmpinez impezisni,

prin kape ce esplik ordinzneoa din 3. Maiz 1859, bzl. imp. Nr. 73, an privinga grynicei pentz ceditze trmice k diaringa.

An bletinzaz imperialo mnsukizaz XX, Nr. 75, ectpadatz an 6. Maiz 1859.

Ordinzneoa din 3. Maiz 1859, kmpinez

iránt a birodalmi törvénylap XIX. darabjában 73. sz. alatt foglalt 1859. május 3.-ki rendelet akkép értelmeztetik, hogy a hadi események által okozott kárnak a postaintézet kezessége aluli kizárása csak olly küldeményekre vonatkozik, mellyek tengeren szállítandók.

Toggenburg lovag s. k.

79. szám

Császári rendelet

1859 május 12-ről,

küható a birodalom egész területére, Dalmátországot, a lombard-velencei királyságot, s a katonai határőrséget kivéve,

a bor- és husfogyasztásnak jövődöbéli megadóztatása iránt.

A birodalmi törvénylap XXII. dar. 77. sz. kiadatott május 18-kán 1859.

Olly czélből, hogy a bor- és hustóli-fogyasztási adó lehetőleg egyforma, az igazságnak megfelelő s a köz-államszükségletek fedezéséhez kellő járulást biztosító elvek szerint rendeztessék, az eddig gyűjtött tapasztalatok gondos használása mellett, ministereim s birodalmi tanácsom meghallgatása után, következőket rendelem:

1. §.

A bor- és hus-fogyasztás megadóztatása iránt, 1850 november 21-kén kelt határozványom folytán az 1850 november 23-kán és 1851 február 13-kán kelt ministeri rendeletekkel (birod. törv. lap 460 és 40. sz.) Magyarországon, a Szerbvajdaság s temesi bányságban és Erdélyi nagyfejedelemségemben behozott határozatok hatályban maradnak.

Ezen határozatok s a jelen rendeletben foglalt intézkedések alapján ugyanazon adóztatás az említett koronaországokban a zárt városokon kívül olly helyekre, mellyeknek népessége 2000-nél többre nem rug, s hasonló mértékben Horvát- és Tótországomra is kiterjesztetik.

2. §.

A bor- és hus-fogyasztás megadóztatására nézve birodalmam többi területeiben is, a lombard-velencei királyságot, Dalmátországot és a katonai határőrséget kivéve, ugyanazon elvek szolgálndnak sinórmértékül, a mennyi-

Nr. 73, enthaltene Verordnung vom 3. Mai 1859, in Betreff der Haftung für Fahrpost-Sendungen wird dahin erläutert, daß die darin erwähnte Ausschließung des Schadens durch Kriegsbereignisse von der Haftung der Postanstalt sich nur auf solche Sendungen bezieht, welche auf Seelinien befördert werden müssen.

Ritter von Toggenburg m. p.

No. 79.

Kaiserliche-Verordnung

vom 12. Mai 1859,

wirkam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme Dalmatiens, des lombardisch-venetianischen Königreiches und der Militärgränze,

in Betreff der künftigen Besteuerung des Verbrauches von Wein und Fleisch.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XXII. Stück No. 77, ausgegeben am 18. Mai 1859.

In der Absicht, um die Verzehrungssteuer von Wein und Fleisch nach möglichst gleichmäßigen, der Gerechtigkeit entsprechenden und einen angemessenen Beitrag zu den allgemeinen Staatsverordernissen sichernden Grundsätzen einzurichten, und in sorgfältiger Benützung der bisherigen gesammelten Erfahrungen finde Ich nach Vernehmung Meiner Minister und Anhörung meines Reichsrathes festzusetzen, was folgt:

§. 1.

Die in Folge Meiner Entschliesung vom 21. November 1850 mit den Ministerial-Verordnungen vom 23. November 1850 und 13. Februar 1851 (Nr. 460 und 40 des Reichs-Gesetz-Blattes) über die Besteuerung des Wein- und Fleisch-Verbrauches in Meinem Königreiche Ungarn, der serbischen Wojwodschafft mit dem Temeser Banate und Meinem Großfürstenthume Siebenbürgen eingeführten Bestimmungen bleiben in Wirksamkeit.

Auf der Grundlage dieser Bestimmungen und der Anordnungen Meiner gegenwärtigen Verordnung wird dieselbe Besteuerung in den genannten Kronländern außerhalb der geschlossenen Städte auch auf die Orte, deren Bevölkerung die Zahl von 2000 Einwohnern nicht überschreitet, und in gleichem Umfange auf Mein Königreich Kroatien und Slavonien ausgedehnt.

§. 2.

Die gleichen Grundsätze haben auch, soweit nicht Meine gegenwärtige Verordnung oder besondere Anordnungen eine Abweichung vorzeichnen, in den übrigen Gebieten Meines Reiches, außer dem lombardisch-venetianischen Königreiche,

и по вѣд. имп. XIX, № 73, о распоряженіи по кредитамъ къ діліици, се еспіаіть актѣліа къ, нѣмаі ачелѣ дамнѣ казсаѣ прін діліицилі де ресвоіа ва фі ескіаѣ дела гѣ рѣтареа інітітіліа лі поціаре, каре се ва діліициліа ла спедітіреле, че казѣ съ се транспорте не лініеле де не маре.

Кавалеряѣ де Toggenburg m. п.

Nr. 79.

Ordinъчїенеа

Имперятескъ дїн 12. Маїа 1859,

пентрѣ тоіе перїа імперїалі, афарѣ де реннїаѣ ломбардовїнегїанѣ, де Далмагїа мї де конфїнїаѣ мїлітаре,

деспре дареа, че ва кѣста дїн вїіторїа пентрѣ консѣмїаѣ де вїнѣ мї де карне.

Дїн вїлетїнїаѣ імперїале мѣнїаїнїаѣ XXII, № 77, еспрадѣ дїн 18. Маїа 1859.

Воїндѣ а дііоки дареа де консѣмїа пентрѣ вїнѣ мї карне дїпѣ нїче прїнчїпїе кѣтѣ се нѣте маї екарї мї кореспѣнзїторѣ дрѣнїѣлі, прѣкѣм мї асскѣрїторѣ де о конпрївїре амѣспратѣ ла рѣчерїнїеле комѣне але стїаїлі, не лїнїаѣ фолосїреа діліїнїе а есперїїнїе кѣшїіате нѣнѣ акѣм, афлѣ кѣ кале, дїпѣ че амѣ дїнпрѣаѣ не мїністрїлі мѣл мї амѣ аскїлатѣ консіаїліа мѣл імперїале, а ордіна вртїторѣле:

§. 1.

Determinъчїенїе, дїнпрѣдѣ дїн реннїаѣ мѣл Бїгарїа, дїн Воїводатїаѣ сербїкѣ къ Бѣнатїаѣ тїмїанїаѣ мї дїн мареле мѣл прїнчїпатѣ Ардеаїаѣ не тѣмїаїаѣ рескрїптїаї мѣл дїн 21. Ноѣмѣре 1850 прїн ордінъчїенїе мїністерїаїлі дїн 23. Ноѣмѣре 1850 мї 13. Феѣрѣарїе 1851 (вѣд. имп. № 460 мї 40), ворѣ рѣмѣнѣ дїн аїтївїтате.

По тѣмїаїаѣ ачѣсторѣ дїтермінъчїенїа мї не тѣмїаїаѣ дінїсѣчїенїорѣ ордінъчїенїе мѣле де фїлѣ, се еслїнде ачѣаѣтѣ даре дїн нѣмїтеле дїрїлі де імперїаї, афарѣ де чѣлїдіа дїкѣнїїрате, дїкѣ мї асѣпра локїрїорѣ, а кѣрорѣ нѣпорѣчїенїе нѣ трѣче несте нѣтерѣаѣ де 2000 де локїторї мї асѣпра рѣмнїелорѣ мѣле Кроаїїа мї Сїаївонїа.

§. 2.

Тотѣ ачѣсте прїнчїпїе ворѣ шерїлі де чїноспѣрѣ дїн прївїнга дїрїлі де консѣмїа дїпѣ вїнѣ мї карне мї дїн чѣлїаїаїе терїторїе але імперїаїлі мѣл, афарѣ де реннїаѣ ломбардовїнегїанѣ, де Далмагїа мї де конфїнїаѣ мї-

egység határain belül az ez által nekik átengedett adóilletéket, a mennyiben az őket közvetlenül nem érinti, adóbeszedési haszonbérlo jogaival (7. §.) az egyes adókötelezetektől vagy az e tárgyban szabályhoz képest az egyes adózó cselekvények alkalmával a dijszabás szerint, vagy pedig egy bizonyos általánösszeg iránti szabad egység útján beszédni.

Azon panaszok fölött, mellyek az adó kiszabása vagy az adózás kezelése végett engedett eszközök alkalmazása tekintetében, az egyes adózók vagy más személyek által az adó behajtását átvállalt községek intézkedései ellen emeltetnek, azon esetben, ha az előjáró politikai járási hivatal által a barátságos kiegyenlítés nem eszközölthetnék, a járási pénzügyi hatóság határoz a folyamodás fennmaradása mellett.

7. §.

Haszonbérbe adás esetében (5. §. b. bet.) a haszonbérlo az adókötelezettek irányában a pénzügyi kormányt illető jogokba s kötelezettségekbe lép. Ez alul kivételik a jövedéki szabályok bármiféle áthágásait tárgyazó vizsgálat és határozat. Ezen hivatalos cselekvények és határozatok az a végett kirendelt hatóságoknak tartatnak fön. A fogyasztási adóhaszonbérlo s a pénzügyi kormány közötti jogviszony a haszonbéri szerződések által szabályoztatik.

8. §.

Azon helyekre nézve, mellyeknek népessége 2000 léleknél nem több, a járási pénzügyi hatóságok által a politikai közigazgatás végett kirendelt járási hivatalokkal egyetértőleg s a községelőjárók meghallgatása mellett, az adó alá eső bor-, must- és husfogyasztás valószínű terjedelme ezen helyek mindégykében ki fog tudatni, s az adónak egy általánösszegérti beszédése iránt a községköeli szabad egység meg fog kísértetni (5 és 6 §§.).

Ha illy egység nem jó létre, úgy a tett nyomozások alapján mindenik községnek tudtára fog adatni azon adóösszeg, melly reá az összes adóilletékből esik.

Azon községek, mellyek az adó ezen kiszámítása ellen kifogásokat (fölszóalásokat) lehetni vélnek, azokat, az adóösszeget tudtokra adó kibocsátvány kézbesítése után legfölebb 14 nap alatt, a politikai járási hivatalnál tartoznak benyújtani. A politikai járási

freigestellt, innerhalb der Gränzen dieses Uebereinkommens die ihnen durch dasselbe überlassene Steuergebühr, soweit solche dieselben nicht unmittelbar selbst zu treffen hat, mit den Rechten eines Pächters der Steuereinhebung (§. 7) von den einzelnen Steuerpflichtigen entweder nach der diesfälligen Vorschrift gelegentlich der einzelnen steuerbaren Akte nach dem Tarife, oder im Wege des freiwilligen Uebereinkommens über eine Pauschalsumme einzuheben.

Ueber Beschwerden, die sich in Absicht auf die Steuerbemessung oder die Ausübung der zur Handhabung der Besteuerung eingeräumten Maßregeln von Seite einzelner Steuerpflichtigen oder anderer Personen gegen Verfügungen der Gemeinden ergeben, welche die Einhebung der Steuer übernehmen, entscheidet für den Fall, als eine gütliche Ausgleichung durch das vorgefetzte politische Bezirksamt nicht erzielt werden sollte, die Finanz-Bezirksbehörde unter Freilassung des Recurses.

§. 7.

Im Falle einer Verpachtung (§. 5, lit. b) tritt der Pächter in die der Finanzverwaltung zustehenden Rechte und Verpflichtungen gegenüber den Steuerpflichtigen. Ausgenommen hiervon ist die Untersuchung und das Erkenntniß über alle Akten von Uebertretungen der Gefällsvorschriften. Diese Amtshandlungen und Entscheidungen bleiben den dazu bestellten Behörden vorbehalten. Das Rechtsverhältniß zwischen dem Verzehrungssteuer-Pächter und der Finanzverwaltung wird durch die Pachtverträge geregelt.

§. 8.

Für die Orte, deren Bevölkerung 2000 Seelen nicht übersteigt, wird von den Finanz-Bezirksbehörden im Einvernehmen mit den für die politische Verwaltung bestellten Bezirksämtern und nach Vernehmung der Gemeindevorstände, der wahrscheinliche Umfang des steuerbaren Wein-, Most- und Fleisch-Verbrauches in jedem dieser Orte erhoben, und über die Einhebung der Steuer gegen einen Pauschalbetrag ein freiwilliges Uebereinkommen mit den Gemeinden versucht (§§. 5 und 6).

Kommt ein solches Uebereinkommen nicht zu Stande, so wird auf Grundlage der gepflogenen Erhebungen jeder Gemeinde der Steuerbetrag, welcher für dieselbe an der Gesamtsteuer-Gebühr entfällt, bekannt gemacht.

Die Gemeinden, welche gegen diese Steuerermittlung Einwendungen (Reclamationen) erheben zu können glauben, haben dieselben längstens binnen 14 Tagen nach Zustellung des den Steuerbetrag bekannt machenden Erlasses bei dem politischen Bezirksamte einzubringen. Das letztere

решитъ въ воиъ а пакасса да рѣа чѣрѣхъ лоръ prin комвоирѣ, контрѣ маринилѣ ачѣстѣ комвоирѣ, ши декзмба да рѣа нѣ ва фѣ къжандѣ деадрѣнтѣлѣ не елѣ, къ дрѣнтѣлѣ де аржандѣ торѣ алѣ пакассѣрѣ де да рѣа (§. 7), дела фѣрке дѣн чѣл ѡблѣгадѣ ла да рѣа, сѣхъ дѣнѣ нормативѣлѣ стѣторѣлѣ пѣнтрѣ ачѣааа къ окѣ-слѣнѣа фѣркѣрѣлѣ антѣ тѣнѣаѡѡѣрѣ дѣнѣ тарѣфѣ, сѣхъ а ѡ пакасса не кѣлѣа дѣвоирѣлѣ де вѣнѣ воиъ дѣн прѣвѣнга знѣл сѣмѣ тотѣлѣ.

Дѣспрѣ пѣжнѣорѣлѣ, карѣ, дѣн прѣвѣнга дѣмѣсѣрѣлѣ дѣрѣлѣ сѣхъ дѣн прѣвѣнга мѣсѣрѣлѣрѣлѣ кончѣсѣ епрѣ есѣрѣчѣлѣ де мѣжнѣнѣрѣа дѣрѣлѣ, с'арѣ адѣчѣ де кѣтрѣ ѡрѣкарѣ дѣн чѣл ѡблѣгадѣ ла да рѣа вѣр де кѣтрѣ алѣ пѣрсѣнѣ дѣн контрѣ дѣнѣсѣчѣнѣлѣрѣлѣ комѣжнѣлѣлѣрѣлѣ, карѣ лѣарѣ асѣпра лорѣ паккасарѣа дѣрѣлѣ, ва дѣвѣдѣ асторѣтѣа прѣтѣрѣлѣ фѣнанѣларѣ дѣн кѣсѣлѣ, къндѣ нѣ с'арѣ нѣтѣ рѣалѣа врѣ дѣвоирѣлѣ къ вѣнѣа prin прѣтѣра политѣкѣ. Асторѣтѣа фѣнанѣларѣ ва лѣса пѣжнѣлѣлѣлѣ дѣсѣкѣз кѣлѣа де рѣкѣрѣсѣ.

§. 7.

Дѣн кѣсѣлѣ де аржандѣрѣ (§. 5 лѣт. б), аржандѣторѣлѣлѣ ва авѣ, фѣлѣ къ чѣл ѡблѣгадѣ ла да рѣа, дрѣнтѣрѣлѣ ши ѡслѣгѣчѣнѣлѣ комѣнѣлѣрѣ админѣстрѣрѣлѣ фѣнанѣларѣ. Есѣчѣнѣнѣа дела ачѣааа сѣ ва фѣчѣ дѣн прѣвѣнга инкѣвѣчѣнѣлѣ ши а дѣвѣчѣлѣлѣ дѣспрѣ тѣтѣ фѣлѣрѣлѣ де асѣторѣ дела прѣскрѣпѣтѣлѣ фѣнанѣларѣ. Ачѣ-чѣ аутѣ ѡфѣиалѣ ши дѣвѣчѣнѣлѣ вѣрѣ рѣмѣкѣ рѣсѣрѣсѣлѣ асторѣлѣлѣрѣлѣ дѣнѣмѣтѣ епрѣ ачѣстѣ сѣкѣлѣ. Рѣфѣрѣнѣлѣлѣ жѣрѣдѣчѣ контрѣ аржандѣ-торѣлѣлѣ дѣрѣлѣ де конѣсѣмѣ ши контрѣ админѣ-стрѣрѣла фѣнанѣларѣ сѣ ва рѣгѣла prin кон-трапѣтѣлѣ де аржандѣрѣ.

§. 8.

Пѣнтрѣ лѣкѣрѣлѣ, а кѣрѣрѣлѣ попорѣчѣнѣа нѣ трѣчѣ пѣчѣтѣ 2000 де сѣфѣлѣтѣ, де кѣтрѣ асторѣлѣлѣ фѣнанѣларѣ де прѣтѣрѣлѣ дѣн конѣлѣчѣрѣе къ прѣтѣрѣлѣ политѣкѣ ши дѣнѣ асѣкѣларѣа антѣ-слѣлѣрѣлѣ комѣналѣ сѣ ва конѣчѣтѣ дѣн фѣрке дѣн ачѣстѣ лѣкѣрѣлѣ прѣваѡѡѣрѣ есѣндѣрѣ а конѣсѣнѣлѣлѣ де вѣнѣ, мѣсѣлѣ ши де кѣрнѣ, еар' дѣспрѣ паккасарѣа дѣрѣлѣ сѣ ва дѣчѣрка не лѣжѣтѣ ѡ сѣмѣ тотѣлѣ ѡ дѣвоирѣлѣ де вѣнѣ воиъ къ комѣнѣтѣа (§§. 5 ши 6).

Де нѣ сѣ ва нѣтѣ фѣчѣ ѡ асѣфѣлѣсѣ де дѣвоирѣлѣ, атѣнѣлѣ не тѣмѣлѣлѣ конѣтѣтрѣлѣрѣлѣ фѣ-кѣлѣ сѣ ва пѣлѣка фѣркѣрѣлѣ комѣнѣлѣлѣлѣ сѣмѣа де да рѣа, чѣ е де рѣсѣнѣсѣлѣ пѣнтрѣ еа дѣн тотѣлѣа комѣнѣлѣлѣ де да рѣа.

Комѣнѣлѣлѣлѣ, карѣ крѣдѣлѣ кѣмѣкѣ поѣдѣ да ѡвѣрѣвѣчѣнѣлѣ (рѣкѣтѣмѣчѣнѣлѣ) дѣн контрѣ ачѣстѣлѣ конѣтѣтрѣлѣ де да рѣа м'лѣ лѣ вѣрѣ да ла прѣтѣра политѣкѣ дѣн тѣрѣмѣнѣлѣ чѣлѣ мѣлѣлѣ де 14 зѣлѣ дѣнѣ дѣнѣмѣсарѣа мѣжнѣдѣлѣлѣ, дѣн кѣрѣ сѣ пѣ-вѣлѣкѣлѣ сѣмѣа де да рѣа. Прѣтѣра политѣкѣ ва трѣ-мѣтѣ ачѣстѣ чѣрѣрѣлѣ ла асторѣтѣа прѣтѣрѣлѣ фѣ-нанѣларѣ, кѣрѣ дѣкѣ ва афѣла къ кѣлѣ алѣ дѣ-кѣвѣнга, ва дѣнѣнѣнга дѣспрѣ ачѣааа не прѣ-тѣрѣлѣ, пѣнтрѣ кѣ сѣ фѣкѣлѣ кѣнѣкѣтѣлѣ комѣнѣлѣ-лѣлѣ, еар' дѣн кѣсѣлѣ дѣн контрѣ ва етѣлѣ дѣн

hivatal ezen benyújtványokat a járási pénzügyi hatósághoz juttatja, melly is, ha a kérelmet teljesítendőnek találja, ezt a járási hivatalnak a község értesítése végett kijelenti; ellenkező esetben pedig a kerületi (megyei) hatósággal egyetértőleg, a kinyomozott viszonyoknak megfelelő határozatot az előjáró országos pénzügyi hatósághoz leendő föllebezés főmardása mellett, kibocsátja.

Mindaddig, míg a fölszólalás vagy föllebezés fölött határozat nem hozatik, az adó kiszabása hatályos marad azon föntartással, hogy ha az említett lépések folytán az általános összeg leszállíthatnék, a lefizetett fölösleg a legközelebbi részlet fizetése alkalmával le fog vonatni.

Azon községekkel, mellyek vagy eredetileg föl nem szólaltak, vagy pedig a járási pénzügyi hatóság s a kerületi (megyei) hatóság határozata ellen a 14 napi határidő alatt föllebezést nem nyújtanak be, az által az adóilleték beszédése iránti szabad egyesség megkötöttnek tekintetik. Ha ellenben az említett határozat ellen föllebezés nyújtatik be, úgy az országos pénzügyi hatóság a politikai országos hatósággal egyetértőleg határozza el, vajon s milly általános összegért adandó át az adó beszédése hivatalosan a községnek.

Azon helyekre nézve, mellyek tekintetében a községnek leendő illyes hivatalos átadás nem rendeltetik, a pénzügyi hatóságoknak az 5. §-ban b) és c) alatt megállapított intézkedések alkalmazása föntartva marad.

9. §.

Azon községeket, mellyeknek a fogyasztási adó beszédése egy bizonyos általános összegért hivatalosan átadatik (8. §.), az egyes adókötelezettek irányában a 6. §-ban megállapított jogok illetik.

10. §.

Azon községeknek, mellyeknek népessége 2000-nél többre nem rug, az adóbeszédési költségek megtérítése végett, úgy a szabad egyességnél, mint a hivatalos átadásnál is, az elejökbe szabott adó-átalányösszegeből jövedelem huzása engedtetik, melly

- a) a mennyiben az általános összeg egy évre 500 forintot meg nem halad, minden száztól tíz forintjával,
- b) az 500 frtot meghaladó általános összeg minden százától ellenben öt forintjával szabandó ki.

11. §.

Azon általános összeg, mellynek lefizetése mellett a fogyasztási adó beszédése szabad egyesség vagy hivatalos átadás folytán valamely község által elvállaltatik, havi részletekben előre fizetendő.

leitet diese Eingaben an die Finanz-Bezirksbehörde, welche, wenn sie dem Begehren zu willfahren findet, dieses dem Bezirksamte zur Bestätigung der Gemeinde eröffnet, im entgegengesetzten Falle hingegen im Einverständnisse mit der Kreis- (Comitats-) Behörde die den erhobenen Verhältnissen entsprechende Entscheidung, unter Freilassung der Berufung an die vorgesezte Finanz-Landesbehörde, erläßt.

Wis die Entscheidung über die Reclamation oder Berufung erfolgt, bleibt die Steuervorschriftung mit dem Vorbehalte wirksam, daß, falls in Folge jener Schritte der Pauschalbetrag herabgemindert wurde, der entrichtete Ueberschuß bei der nächsten Ratenzahlung in Abzug gebracht wird.

Mit den Gemeinden, welche entweder ursprünglich keine Reclamation einbrachten, oder gegen die Entscheidung der Finanz-Bezirks- und der Kreis- (Comitats-) Behörde keine Berufung innerhalb der Frist von 14 Tagen einbringen, wird dadurch das freiwillige Uebereinkommen über die Einhebung der Steuergebühr als geschlossen betrachtet. Wird dagegen eine Berufung gegen die gedachte Entscheidung überreicht, so entscheidet die Finanz-Landesbehörde im Einverständnisse mit der politischen Landesbehörde, ob und gegen welchen Pauschalbetrag die Einhebung der Steuer der Gemeinde ämtlich zu übertragen sei.

Für die Orte, rüchftlich deren eine solche ämtliche Zuweisung an die Gemeinde nicht verfügt wird, bleibt den Finanz-Behörden die Anwendung der mit dem §. 5 unter b) und c) festgesetzten Maßregeln vorbehalten.

§. 9.

Den Gemeinden, denen die Einhebung der Verzehrungssteuer gegen einen Pauschalbetrag ämtlich zugewiesen wird (§. 8), stehen in dem Verhältnisse zu den einzelnen Steuerpflichtigen die mit dem §. 6 eingeräumten Rechte zu.

§. 10.

Es wird den Gemeinden, deren Bevölkerung 2000 Einwohner nicht überschreitet, zur Vergütung der Kosten der Steuereinhebung sowohl bei dem freiwilligen Uebereinkommen, als bei der ämtlichen Zuweisung, von der ihnen vorgeschriebenen Steuer-Pauschalsumme ein Bezug zugestanden, welcher

- a) soweit der Pauschalbetrag 500 fl. für ein Jahr nicht übersteigt, mit zehn Gulden von jedem Hundert,
- b) von jedem Hundert des 500 fl. übersteigenden Pauschalbetrages hingegen mit fünf Gulden bemessen ist.

§. 11.

Der Pauschalbetrag, gegen dessen Entrichtung die Einhebung der Verzehrungssteuer durch freiwilliges Uebereinkommen oder in Folge ämtlicher Zuweisung von einer Gemeinde übernommen wird, ist in monatlichen Raten vorhinein zu entrichten.

концелерере къ асторитатеа де префектуръ де чичионеа кореспондентуре реферинделоръ концистате, лъсхндъ дескикъ калеа де пажнере кърре съперордината асторитате финансиаре де деаръ.

Пазъ че ва еми де чичионеа деспре рекимъчине вер пажноре, прескриереа дърей ва ремжне дн валоре къ ачаа ресервчине къ, декмва не темелъкъ ачесторъ памл сума тотале с'аръ фи дмвжунатъ, сума, днтректуре дин чеаа че с'а респнскъ, се ва съвтраче ла чеа мал де апроне патъ че е де респнскъ мал тързис. Къ коммнитъциле, карл дин дмвпнтъ нъ аъ адскъ рекимъчизни сѣкъ карл дн терминъкъ де 14 зило нъ аъ датъ пажноре дн контра де чичионеа асторитъцей де претъра финансиаре ми а префектурел политиче, се ва концидере ка днкеиатъ комвоиреа дн привинда днкассурел тансел де даре. Декмва днсе с'аръ да пажноре дн контра индикател де чичизни, атъчл асторитатеа финансиаре де деаръ дн концелерере къ дикастеризлъ политикъ алъ дерел ва деvide, дакъ ми не лажгъ че сзмъ тотале е де а се преда коммнитъцей, дин офичиз, днкассуреа дърей.

Пентр локъриле, дн привинда кърора нъ с'а дичискъ о атаре ассемпъчизнеа офичиале ла коммнитате, ва ремжне ресервалъ асторитъцилоръ финансиарл а апплика мъсъреле клторите дн §. 5 сзъ b) ми c).

§. 9.

Коммнитъциле, къроръ ли се ассемпъ дин офичиз днкъссуреа дърей де консмъ не лажгъ о сзмъ тотале (§. 8) воръ авѣ дн рефериндъ къ чеи овлогатл ла даре дренъриле кончесе дн §. 6.

§. 10.

Коммнитъцилоръ, а къроръ попоръчизне нъ трече песте 2000 де локиторл, ли се ва кончедо пентр аконериреа спеселоръ днкассурел де даре, атжт дн каскъ днвоиелел де вжпъ воиз, кжтъ ми ла ассемпъчизнеа офичиале, а съвтраче знъ кжтъ дин сума тотале де даре, прескрикъ лоръ. Ачѣастъ съвтрадоре се ва демъсзра

- a) дакъ сума тотале нъ ва трече песте 500 фл. не знъ анъ, къ 10 флоринл дела фикаре сзтъ;
- b) сар' дела фикаре сзтъ а сзметл тотал, трекъторе песте 500 фл. се ва демъсзра къ чинчл флоринл.

§. 11.

Сума тотале, не лажгъ а кърел респндрере а латъ коммнитатеа асъпра са днкассурел дърей де консмъ prin днвоиелъ де вжпъ воиз вер дн зрма знеи ассемпъчл офичиал, се ва респндрѣ днаинте дн патѣ лънарл.

Ha a befizetés a kiszabott határidőben meg nem történik, a hátralék behajtása végett az adó behajtására szolgáló törvényes eszközök alkalmazandók, melly mellett a pénzügyi hatóságoknak főtartva marad, a szükséghez képest ezen eszközökkel együtt, vagy ezek nélkül, az adó-szedési jövedelem zár alá vételét vagy haszonbérbe adását a hátramaradásban levő község veszélyére s költségén eszközölni.

§. 12.

Jelen rendelet 1859 november 1-jén lép hatályba, s ezen naptól fogva a bor-, must- és husfogyasztástól fizetendő adó tekintetében eddigelő önálló szabályok, a mennyiben jelen rendeletem által világosan fön nem tartatnak, a fogyasztási adó tekintetében zártaknak nyilvánított helyeken kívül hatályon kívül lépnek.

§. 13.

Pénz- és belügyi ministereim megbizatnak, miszerint ezen rendelet határozatait foganatosítsák, s az Általam nekik adott utasításokhoz képest a foganatosítás végett megkivántató további intézkedéseket bocsássák ki.

Bécs 1859 május 12-kén.

Ferencz József, s. k.

Gróf Buol-Schauenstein s. k.

Báró Bach s. k.

Báró Bruck s. k.

Legfelsőbb rendeletre:

Báró Ransonnet s. k.

80. szám.

Rendelete

a pénz- és belügyi ministeriumoknak
1859 május 13-ról,

kiható Alsó- és Felső-Ausztriára, Salzburgra, Cseh-, Morvaországára, Sléziára, Galiczia, Krakó és Bukovinára, Steierországára, Karantán, Krajnára, Trieszt vidékére, Görz és Gradiškára, Isztriára a quarneri szigetekkel együtt, Tirol és Vorarlbergre,

a bor- és hústóli fogyasztási adó bevezetése izánt 1859 május 12-kén kelt császári rendelet (bir. törv. lap 77. sz.) foganatosítása tárgyában.

A birodalmi törvénylap XXII. dar. 78. sz. kiadatott május 18-kán 1859.

Erfolgt die Einzahlung nicht in der vorgeschriebenen Frist, so sind zur Einbringung des Rückstandes die gesetzlichen Mittel der Steuer-einbringung anzuwenden, wobei den Finanz-Behörden vorbehalten bleibt, nach Maßgabe des Erfordernisses zugleich mit diesen Mitteln, oder ohne dieselben, die Sequestration oder die Verpachtung des Ertrages der Steuereinzahlung auf Gefahr und Kosten der im Rückstande gebliebenen Gemeinde einzuleiten.

§. 12.

Die gegenwärtige Verordnung tritt mit 1. November 1859 in Wirksamkeit, wogegen von diesem Tage an die bisher für die Verzehrungssteuer vom Wein-, Most- und Fleisch-Verbrauche bestehenden Vorschriften, soweit sie durch Meine gegenwärtige Verordnung nicht ausdrücklich aufrecht erhalten werden, außerhalb der für die Einhebung der Verzehrungssteuer als geschlossen erklärten Orte außer Kraft treten.

§. 13.

Meine Minister der Finanzen und des Innern sind angewiesen, die Bestimmungen der gegenwärtigen Verordnung zu vollziehen, und nach den von Mir ihnen erteilten Weisungen die weiteren zur Vollziehung erforderlichen Anordnungen zu erlassen.

Wien den 12. Mai 1859.

Franz Joseph m. p.

Graf Buol-Schauenstein m. p.

Freiherr von Bach m. p.

Freiherr von Bruck m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Freiherr v. Ransonnet m. p.

No. 80.

V e r o r d n u n g

der Ministerien der Finanzen und
des Innern vom 15. Mai 1859,

wirksam für Österreich unter und ob der Enns, Salzburg, Böhmen, Mähren, Schlesien, Galtzien, Krain und die Bukowina, Steiermark, Kärnten, Krain, das Gebiet von Triest, Görz und Gradiška, Istrien, mit den quarnerischen Inseln, Tirol und Vorarlberg,

wegen Durchführung der kaiserlichen Verordnung vom 12. Mai 1859 (R. G. Bl. Nr. 77) über die Einhebung der Verzehrungssteuer von Wein und Fleisch.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XXII. Stück, Nr. 78, aus gegeben am 18. Mai 1859.

Декрета на с'аръ дмпани солвчизнеа дп терминал прескрипч, атъчл се воръ аплика пентр дпкасареа рестангел мижлоче легал але дпкасареа де даре. Ла ачоеста асторитъциоръ финансиари ле ва ретхне дп воиз а срзи дпъ речерингъ толдеодатъ къ индикателе мижлоче, сѣхъ фъръ де еле, дпкъ ми сече-страреа вер арндареа продснлъл дпкасареа де даре, къ периклъл ми пе спеселе комснитъгел ретасе дп рестангъ.

§. 12.

Ачоестъ орднъчизне ва дптра дп антивitate din 1. Noembrie 1859, сар' din ачоестъ зи воръ дпчета, афаръ де локъриле декърте де дпкисе пентр дпкъссареа дърел де консъмъ, тоте прескринтеле че къстъ пжлъ акзм пентр дареа де консъмъ де пе консъмъл де винъ, мхстъ ми карне, де на кътва се воръ фп консерватъ апиатъ prin ачоестъ а мѣа орднъчизне.

§. 13.

Ministerii mei de Finanțe și de interne сарт дпсърчинатл а есекста детерминъчизне орднъчизнеи де фатъ ми а емите орднъчизне мѣл де нарте, че воръ фп печесарп пентр есекстаре, дп конформитате къ мѣндателе че ле амъ датъ ѳхъ лоръ.

Vienna den 12. Mai 1859.

Францискъ Јосифъ м. п.

Комителе Буол-Шауенштейн м. п.

Баронъл де Бач м. п.

Баронъл де Брук м. п.

Din мѣндатъл дпперътескъ:

Баронъл де Рансоннет м. п.

Nr. 80.

Орднъчизнеа

ministerielor de Finanțe și de interne
din 15. Mai 1859,

пентр Австриа де ескъ ми де жокъ, Салъзбурге, Боemia, Моравия, Силезия, Галиция, Краковия ми Буковина, Сърбия, Карпатья, Карпатья, териториял Триестъл, Триста ми Грэдичеа, Истриа къ инсълеле гзарнерие, Тиролъ ми Форарльберг,

пентр есекстареа орднъчизнеи дпперътечл din 12. Mai 1859, (вдл. имп. Nr. 77), деспре дпкъссареа дърел де консъмъ пентр винъ ми карне.

Дп вълетинъл имперяле мѣнзнкъл XXII, Nr. 78, еспадатъ дп 18. Mai 1859.

81. szám.

Rendelete

a pénz- és belügyi ministeriumoknak
1859 május 15-ről,

kiható Magyarországra, a Szerbajdaságra s a temesi bányságra,

a bor és hústóli fogyasztási adó beszedése iránt 1859 május 12-kén kelt császári rendelet (bir. törv. lap 77. sz.) fogantositása tárgyában.

A birodalmi törvénylap XXII. dar. 79. sz. kiadatott május 18-kán 1859.

82. szám.

Rendelete

a pénz- és belügyi ministeriumoknak
1859 május 15-ről,

kiható Erdélyországra,

a bor- és hústóli fogyasztási adó beszedése iránt 1859 május 12-kén kelt császári rendelet (bir. törv. lap 77. sz.) fogantositása tárgyában.

A birodalmi törvénylap XXII. dar. 80. sz. kiadatott május 18-kán 1859.

Az 1859 május 12-kén kelt császári rendelethez képest, az abban foglalt intézkedések kivül, az 1851 február 13-kán kelt ministeri rendelettel (birod. törv. lap 40. sz. 121. lap) Erdélyben azon helyekre nézve, melyeknek népessége 2000 lelket meghalad, a fogyasztási adó beszedése tekintetében zártaknak nyilvánított helyeken kivül, a bor- és husfogyasztás megadóztatása iránt kibocsátott határozatok 1859 november 1-jén minden egyéb helyekre kiterjesztotnek.

Egyszersmind következők állapittatnak meg:

1. Minden a fogyasztási adó beszedése tekintetében nem zárt hely, a bortóli fogyasztási adó beszedésére nézve saját adószerződő-járást képez. A körülmények mivoltához képest azonban a pénz- és belügyi ministeriumok jóváhagyásával, két vagy több hely egy közös adószerződő-járássá egyesíthetik, a mennyiben az az adószerződés és forgalom könnyebbségére szolgál.

2. A mennyiben a bor és hústóli fogyasztási adónak szabad egyesség vagy hivatalos átadás utáni beszedése forog fön, a bormérési jog birtokában létező személyeknek fön tartva marad azért folyamodniok, hogy

No. 81.

V e r o r d n u n g

der Ministerien der Finanzen und
des Innern vom 15. Mai 1859,

wirksam für Ungarn und die serbische Wojwodschast mit dem
Temeser Banate,

wegen Durchführung der kaiserlichen
Verordnung vom 12. Mai 1859
(N. G. Bl. Nr. 77), über die Ein-
hebung der Verzehrungssteuer von
Wein und Fleisch.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XXII. Stück Nr. 79,
ausgegeben am 18. Mai 1859.

No. 82.

V e r o r d n u n g

der Ministerien der Finanzen und
des Innern vom 15. Mai 1859,

wirksam für Siebenbürgen,

wegen Durchführung der kaiserlichen
Verordnung vom 12. Mai 1859
(N. G. Bl. Nr. 77), über die Ein-
hebung der Verzehrungssteuer von
Wein und Fleisch.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XXII. Stück, No. 80,
ausgegeben am 18. Mai 1859.

In Gemäßheit der kaiserlichen Verordnung vom 12. Mai 1859 werden, nebst den Anordnungen derselben, die mit der Ministerial-Verordnung vom 13. Februar 1851, Nr. 40 S. 121 des Reichs-Gesetz-Blattes, in Siebenbürgen für die Orte, deren Bevölkerung die Zahl von 2000 Einwohnern überschreitet, außerhalb der für die Einhebung der Verzehrungssteuer als geschlossen erklärten Städte, bezüglich der Besteuerung des Wein- und Fleisch-Verbrauches erlassenen Bestimmungen mit 1. November 1859 auf alle übrigen Orte, ausgedehnt.

Zugleich wird festgesetzt:

1. Jeder für die Einhebung der Verzehrungssteuer nicht geschlossene Ort bildet für die Einhebung der Verzehrungssteuer vom Weinverbrauch ein eigenen Einhebungsbezirk. Nach Beschaffenheit der Umstände können jedoch mit Genehmigung der Ministerien der Finanzen und des Innern, in soferne es zur Erleichterung der Steuereinhebung und des Verkehrs dienlich ist, zwei oder mehrere Orte zu einem gemeinschaftlichen Einhebungsbezirk vereinigt werden.

2. In soweit es sich um die Einhebung der Verzehrungssteuer vom Wein- und Fleisch-Verbrauch im Wege eines freiwilligen Ueberkommens oder der amtlichen Zuweisung handelt, bleibt den im Besitze des Wein-

Np. 81.

Ordinţciunea

ministerialelor de Finanţe şi de
interne din 15. Mai 1859.

pentru Țarabia, Boișodatsă cepsă și Ținutul timișian,

pentru executarea ordinţciunei am-
perţeci din 12. Mai 1859. (v. l.
imn. Nr. 77). despre încăscarea
dării de concsmă pentru vin şi
carne.

An buletinul imperial mănăstărlă XXII,
Nr. 79, eștrădată an 18. Mai 1859.

Np. 82.

Ordinţciunea

ministerialelor de Finanţe şi de
interne din 15. Mai 1859.

pentru Ardeal,

despre executarea ordinţciunei am-
perţeci din 12. Mai 1859. (v. l.
imn. Nr. 77). an privindă încăscă-
reai dării de concsmă de pe vin şi
mi carne.

An buletinul imperial mănăstărlă XXII,
Nr. 80, eștrădată an 18. Mai 1859.

An conformitate cu ordinţciunea am-
perţeci din 12. Mai 1859, pe lângă dics-
cetiunile ei încă şi determinăciunile omice
cu ordinţciunea ministeriale din 13. Februar
1851 Nr. 40 pag. 121 ală v. imn. an privindă
dării de concsmă pentru vin şi carne an
Ardeală pentru loctărie, a căroră ponor-
ciune trece peste 2000 loctători, afară de
chetărie dekarate de încă şi an privindă încăscă-
reai dării de concsmă, ce voră ectinde
din 1. Noemăre 1859 la toate chetăriele
loctări.

Totăodată cu determinăciune:

1. Făcăre loctărie pe încă şi pentru încăscă-
carea dării de concsmă, va fôrma pentru
încăscarea dării de concsmă pentru concs-
mă de vin şi chetărie de încăscare
de cine. Eară dărie capetăre ampreţăre-
loră, ministeriale de Finanţe şi de interne
voră pătă concăde ka, dărie op mai mătă lo-
ctări cu ce pătă încă şi pentru chetărie de
încăscare komă, dekăma ce va arăta
kă e de fôlocă pentru încăscarea încăscăreai
de dărie mi a komăciune.

2. Dacă va fi vorba de încăscarea dării
de concsmă de pe concsmă de carne
mi de vin pe cale de încăscare de încăscăre
ceş prin acemăciune ofăciale, atăci peră-
neloră, ce sânt an păscăreă regalări vā-

saját tartozásuk a község s a községi tagok tartozásától választassék el.

3. Azon helyekre nézve, melyekben a fönemlített ministeri rendelet határozatai csak jövőre lépendnek hatályba, a 9, 12, 25 30. §§-ban azon ministeri rendelet hatályosságának kezdetére vonatkozólag kijelelt határidők, jelen rendelet hatályba lépése napjától fogva érvényesek.

Báró **Bach** s. k.
Báró **Bruck** s. k.

83. szám.

Rendelete

a pénz- és belügyi ministeriumoknak
1859 május 15-ről,

kiható Horvát- és Tórországra,

a bor- és hústóli fogyasztási adó
beszedése iránt 1859 május 12-kén
kelt császári rendelet (bir. törv. lap
77. sz.) foganatosítása tárgyában.

A birodalmi törvénylap XXII. dar. 81. sz. ki-
adatott május 18-kán 1859.

schankregals befindlichen Personen vorbehalten, anzufuchen, daß hierbei ihre eigene Schuldigkeit von jener der Gemeinde und der Gemeindeglieder ausgeschieden werde.

3. Für die Orte, in denen die Bestimmungen der obgedachten Ministerial-Verordnung erst künftig in Wirksamkeit treten, haben die in den §§. 9, 12, 25, 30 mit Rücksicht auf den Beginn der Wirksamkeit jener Ministerial-Verordnung bestimmten Termine von dem Tage der Wirksamkeit der gegenwärtigen Verordnung zu gelten.

Freiherr von **Bach** m. p.
Freiherr von **Bruck** m. p.

Nr. 83.

V e r o r d n u n g

der Ministerien der Finanzen und
des Innern vom 15. Mai 1859,

wirksam für Kroatien und Slavonien,

wegen Durchführung der kaiserlichen
Verordnung vom 12. Mai 1859,
(N. G. Bl. Nr. 77) über die Ein-
hebung der Verzehrungssteuer von
Wein und Fleisch.

Im Reichs-Gesetz-Blatte XXII. Stück, No. 81,
ausgegeben am 18. Mai 1859.

zipel de vinđ le va remžné an voiz a čerō ka detopnja lopž propriz sž se senape de čeeā a komžnitždei ver a memžriopž komžnaal.

3. Nentž dokžriāe, an kapl dičnžsečž-
niāe indikatei ordinžčisni ministeriali ađ de a
antra an antivitate nāmal ne viitorž, termi-
nele ctžtopite an §§. 9, 12, 25, 30 kž pri-
vinž za antpareā an antivitate a ačelei or-
dinžčisni ministeriali vorž antra an antivitate
toldeodatž kž ordinžčisnea de fauz.

Баронъа de **Bach** m. п.
Баронъа de **Bruck** m. п.

Nr. 83.

Ordinžčisnea

ministerialopž de Finance mi de
interne din 15. Mai 1859,

neantž Kroazija mi Slavonia,

despre ecektareā ordinžčisnei an-
peržtečni din 12. Mai 1859, (Bdž.
imn. Nr. 77), an privinža ankač-
sžrei dšrei de končimž de ne vinđ
mi karne.

An vžletinžlž imperiale mžnžnikžlž XXII,
Nr. 81, ectpadatž an 18. Mai 1859.